

UNIVET

AZ ÁLLATORVOSTUDOMÁNYI EGYETEM LAPJA
VI. évfolyam, 2. (22.) szám 2022. június

Lapunk tartalmából

Magyarként a világban 3
Új feladatok előtt 4

Szeretet, ragaszkodás,
megbecsülés 6

Elballagtak 8

"Akkre büszkén, emelt fejjel
nézhetünk" 10

Dr. Bodó Gábor:
"Ha nem félünk a lótól,
vigyáz ránk" 14

Kiss János:
"Ott sűrögtem-forogtam, ahol idegen
nyelveket is tanulhattam" 17

Fogathajtó és főzőverseny 12

Karrier nap
a Hallgatói Központban 20

Családi Hétfő, az első!	24
Az Egyetem hallgatóinak sikere a Techlab Hackatonon	25
A 26. Grác konferenciát rendezte meg Egyetemünk	26
Hungarians in the world	28
Conversation with Professor Gábor Bodó	
"If you're not afraid of horses, they'll take care of you"	29
Interview with graduate student János Kiss	
"I always spent time where I could learn foreign languages, too"	30
Career Day in the Student Center	32
The 25th Graz conference was held at our university	34
A 36. oldal fotóit Kárpáti Zuzsanna készítette	

UNIVET Az Állatorvostudományi Egyetem lapja. Főszerkesztő: **Balázs Gusztáv**. Kiadja az Állatorvostudományi Egyetem. Felelős kiadó: **Dr. Sótónyi Péter** rektor. ISSN 2631-1852 Nyomdai kivitelezés: Pátria Nyomda Zrt. **Orgován Katalin** vezérigazgató. A szerkesztőség postacíme: 1400 Budapest, Pf. 2. Telefon: (1) 478-4100, e-mail: webmaster@univet.hu. Lapunk számai a <https://univet.hu/hu/category/univet-ujstag/webhelyen> is olvashatók.

Magyarként a világban

Az élet megtanít arra, hogy kerüljük a mértéktelen túlzásokat. Ismemünk kell helyünket a nagyvilágban. Bíbelódhatunk patikamérlegben az „egyrészt, másrészt” arányaival ... én mégis bátran kijelentem, jó magyarnak lenni!

A Dr. Kovács Ferenc akadémikus, az Állatorvostudományi Egyetemet három ciklusban rektorként vezető tudós teljesítménye előtt tisztelgő május 19-i emlékülésen is Vörösmarty Mihály igazára derült fény: „Itt élned, halnod kell”. A költő nem csupán a létezésre gondolt. Élethelyzetünk, körülményeink nagyban befolyásolják, hogy milyen lehetőségeket kínál életünk a cselekvésre. Petőfit segítségül hívva, a sors nyitotta térrel már magunk tudunk kezdeni „valamit”, képességeink, akaratunk szerint.

Az emlékülés előadói megidéztek a tudóst, az egyetemépítőt, az oktatásszervezőt, az elsőként általa vezetett Állathigiéniai Tanszék hat évtizedét. Megismertük e közösség elhivatott munkatársainak törekvéseit végül a mai nevén Állathigiéniai, Állomány-egészségtani Tanszék és Mobilklinika legújabb laboratóriumát.

E sorok szerzőjét **Dr. Jörg Hartung**, a Nemzetközi Állathigiéniai Társaság (ISAH) elnökének előadása érintette meg a legmélyebben. Végig azt éreztem a beszéde alatt, hogy igenis, jó magyarnak lenni!

Honnan fakadt ez az érzés? A Hannoveri Állatorvostudományi Egyetem professzora azért jött Budapestre, hogy elmondja, Kovács Ferenc professzor az 1950-es évek közepétől figyelemmel kísérte a nagyüzemi állattenyésztés koncentrációját és specializálódását. A jelentős gazdasági károkat okozó multifaktoriális termelési betegségek gya-

korisága és előfordulása megnőtt. Arra a következtetésre jutott, hogy szükség van egy olyan tudományágra az állatorvosképző intézményekben, amely kimondottan a betegségek megelőzésével foglalkozik, és támogatja az állategészségügyet, valamint jólétet, és a legjobb, ha erre egy nemzetközi szervezet is létrejön, amely a tudás, az ötletek és a készségek cseréjét szolgálja. A betegségek súlyosan sértik az állatok integritását és méltóságát. Professzor úr a betegségek megelőzésére fókuszált.

Az egyesület alapítását Dr. Kovács Ferenc 1967-ben kezdeményezte. Az alapító okiratot 1970 november 20-án írták alá Budapesten. Az alapító tagok Ausztria, Bulgária, Cseh-szlovákia, Jugoszlávia, Lengyelország, Magyarország, az NDK, az NSZK, a Szovjetunió és Svédország szakemberei voltak.

Dr. Jörg Hartung előadását diavetítéssel illusztrálta. Az alapító országokat felsoroló kockán a berlini fal képe emlékeztetett Európa akkori megosztottságára. Igen, különös fegyvertény volt abban az időben nemzetközi szakmai szervezetet alapítani, amely a mai napig betölti hivatását.

Az ISAH októberben, Berlinben tartja 20. kongresszusát. A szervezetnek ma 52 ország a tagja.

Hazánk polgáraként örömmel hallgattam, amikor a hannoveri tudós így szólt: „Kovács professzor kiváló európai kutató, nagyszerű magyar és atyai barát volt. Soha nem fogjuk elfelejteni őt, mint látnok tudóst és mint emberi személyiséget. Emléke gondolatainkban és szívünkben marad”.

Balázs Gusztáv

"DR. KOVÁCS FERENC PROFESSOR EMERITUS DÍJ. Dr. Kovács Ferenc akadémikus ötödik alkalommal adta át az általa évente 400000 Ft értékben felajánlott Dr. Kovács Ferenc Professor Emeritus díjat", adta hírül **Dr. Sótonyi Péter** a Szent István Egyetem című lap 2009. évi II. számában. "A díj átadására 2005-ben és 2006-ban az Állatorvostudományi Kar hallgatói által szervezett diáknapokon, az ún. Equus Napok keretében, a kar kollégiumában került sor. Két-két olyan hallgató nyerte el a díjat, akik kiváló tanulmányi eredményük mellett aktív sport- és közéleti tevékenységet is végeztek. 2007 óta a díj átadása a kar tudományos diákköri konferenciáján történik, ahol a korábbi feltételeken felül a kiváló teljesítményű diákköri munka is szerepet kap a hallgatók kiválasztásában. Így 2007-ben három, 2008-ban és 2009-ben négy-négy hallgató vehette át az Állatorvos-tudományi Kar legrangosabb hallgatói kitüntetését."

Archív képeinken Kovács professzor 2007-ben, 2008-ban és 2009-ben a legjobb hallgatóknak nyújtja át a díjat

Össz dolgozói értekezletek Új feladatok előtt

Egyetemünk, második otthonunk egy olyan „élő szervezet”, amiben mindannyiunknak megvan a maga fontos szerepe, de arra is szükség van az „egész” jó működéséhez, hogy egyéni és közösségi szinten is tudjuk, ki előtt, milyen feladatok állnak. E megismerés hasznos alkalmi azok az értekezletek, amelyeket e tanév végén is összehívott Dr. Sótynyi Péter rektor.

B. G.

Intézményünk munkájában vannak minden évben ismétlődő feladatok és ritkábban előfordulók is, amelyek sikeres teljesítése a hónapról hónapra jelentkező teendők jobb elvégzését is elősegítik. Ilyen az Egyetem működésének minőséghitelesítése, az **akkreditáció**. Bár az Egyetemet jövőre a **Magyar Akkreditációs Bizottság** is górcső alá veszi, a még jelentősebb vizsgálat az **Európai**

Állatorvosképző Intézmények Egyesülete (EAEVE) kijelölt bizottságának látogatása lesz. A hazai akkreditáció ennek főpróbája.

Számunkra életbe vágó az EAEVE kedvező döntése, hiszen európai akkreditáció híján nem képezhetnénk külföldi hallgatók százait, de a magyar nyelvű képzés sem állná meg a helyét, hogyha nem fogadnák el egyenértékűnek az európai oklevelekkel az általunk kiadottat. A negyedik akkreditáció arra is jó lesz, hogy igazolja az EAEVE látogató bizottságainak 2013-as egybehangzó véleményét, mi szerint a hazai állatorvosképzés fejlődése szempontjából elsődleges jelentőségű az önálló egyetemi státusz és független pénzügyi gazdálkodás létrehozása. Ezt az elvárást 2016-ban, az önálló Állatorvostudományi Egyetem létrehozásával megvalósítottuk!

A majd egy évtizeddel ezelőtti látogatáson európai kollégáink azt is megemlégték, hogy munkájuk során nem találkoztak még egy olyan intézménnyel, amelynek polgárai, külön kiemelve a hallgatókat, annyira sajátjuknak érezték azt, mint ahogyan nálunk tapasztalták.

A következő akkreditációra 2023. szeptember 18-23. között látogat Budapestre a professzorok, gyakorló állatorvosok és hallgatók alkotta bizottság, amely megkapja és tanulmányozza Egyetemünk önértékelési jelentését, találkozik oktatókkal, kutatókkal, munkatársakkal és hallgatókkal. Munkájának fő ellenőrzési területe az oktatás minősége és a biobiztonság lesz, amiket tevékenységeink számon kérhető szabályozásával tarthatunk magas szinten. Felkészülésünk tehát segíti az akkreditációt és még jobbra teszi a munkánkat a következő években.

Őszől változik az oktatás szervezése. Mivel a **Marek József Alapítvány** növekvő számban támogatja ösztöndíjjal azokat az önköltséges hallgatókat, akik vállalják, hogy a használlatok gyógyászatában vagy az élelmiszerezésügy területén helyezkednek majd el, a magyar nyelvű képzésben résztvevők évről évre többen lesznek. Az Egyetem jelenlegi befogadóképessége korlátozott. Ezért, a hallgatói esélyegyenlőség jegyében a következő tanévtől az évfolyamok megosztva, hetente cserélve egymást vesznek részt az előadásokon személyesen és online. A gyakorlatokon továbbra is mindenkinek személyesen kell megjelennie.

További lényeges előrelépés lesz, hogy a preklinikai és a paraklinikai tantárgyakban is előírjuk az állatorvosi munkában a pályakezdő szakemberektől elvárt első napi kompetenciák igazolásához szükséges dokumentumok vezetését.

Terveink szerint évtizedünkben olyan mértékű **infrastrukturális beruházások** valósulnak meg az Egyetemen, amelyek megerősítik vezető helyünket a világ állatorvosképzésében, az ide tartozó tudományterületek kutatásában.

Az egyetemi nagyberuházás értéke jelenlegi ismereteink szerint 76 milliárd forint lesz. 31,2 milliárd forintról már aláírt

Az Egyetem Rektori Hivatalából jelentjük

A kampuszberuházáshoz kapcsolódóan zajlanak a közbeszerzési eljárások, ezek első részénél várhatóan a nyár folyamán szerződések kötésére kerül sor.

Közeleg a legfontosabb igazgatási feladat, a MAB akkreditáció. A Magyar Felsőoktatási Akkreditációs Bizottság az az országos szakértői testület, mely a felsőoktatásban folyó képzés és tudományos kutatás minőségének ellenőrzését, biztosítását és értékelését kiemelkedő színvonalon elősegíti és támogatja. Valamennyi tevékenységével törekszik a magyar felsőoktatás minőségének javítására, az egyetemek nemzetközi elismertségének növelésére.

Az Állatorvostudományi Egyetem jogelődjét a MAB legutóbb 2012-ben akkreditálta, Egyetemünk önálló akkreditációjára pedig 2022 második felében, várhatóan október hónapban kerül sor. Az ÁTE jelenleg az önértékelési jelentésének összeállításán dolgozik. Ezt a MAB részéről látogatás és felmérés követi, amikor a szakértők az Egyetem oktatóival és dolgozóival személyes egyeztetéseket folytatnak. Ezek alapján értékeli a MAB és hozza meg döntését egyetemünk akkreditációjáról.

Az eljárás során a doktori iskola akkreditációjára is sor kerül.

A MAB akkreditációt követően, 2023 őszén kerül sor az európai akkreditációra, amikor az EAEVE szakértői látogatják meg Egyetemünket. Egy héten keresztül felméri és értékeli, minden szakterületre és minden dolgozóra, minden telephelyre vonatkozóan az ÁTE oktatási és jóléti infrastruktúráját, oktatói felkészültségét, a tudományos tevékenységet, továbbá a hallgatói és dolgozói elégedettségét. Kiemelt fontosságot tulajdonítanak úgy a biobiztonságnak, mint a minőségbiztosításnak is.

dokumentummal rendelkezünk és 3,1 milliárd forintot már átutaltak. A közbeszerzési eljárások hamarosan lezárulnak.

A fejlesztés a felújításokkal kezdődik. Az oktatás folyamatosságát elősegítő konténereket augusztusban telepítik. Decembertől januárig kiürítjük a B és a C épületeket. Februárban kezdődhet a **Sebészeti Tanszék**, az **Egzotikusállat és Vadegészségügyi Tanszék**, a **Kémiai Tanszék**, és az **Élettani és Biokémiai Tanszék** épületeinek teljes felújítása, amit augusztusban be kell fejezni. Az aula és a tornaterem bontása, a helyükre kerülő új épületek kivitelezése csak akkor kezdődik el, amikor a források rendelkezésünkre állnak.

Önerőből is fontos fejlesztéseket valósítunk meg. Üllőn június végén már be is rendezzük a haszonállatklinikát 1400 négyzetméter területen. Felújítatjuk az üllői patológiát és a régi ebédlőt, aminek a tetőterében szállást alakítatunk ki hetesi gyakorlatos hallgatóknak. Kifestjük a Mogyoródi úti kollégium lépcsőházát és 4. emeletét. Az udvarban sportpályát építetünk az István utcai campus elbontandó tornatermének pótlására. A **Járványtani és Mikrobiológiai Tanszék** felújítására közel egymilliárd forintot fordítunk.

Nem kevésbé fontos az egyetemi költség **anyagi megbecsülése**. Az elmúlt

tanévben végrehajtott történelmi bér-emelés után már elmondható, hogy erkölcsi és anyagi presztízse is van az Egyetemen dolgozni. Ebben igen jelentős szerepe van a modellváltásnak, az Innovációs és Technológiai Minisztériummal aláírt, hét évre szóló megállapodásnak, ami szerint a korábbinál lényegesen nagyobb támogatásban részesülünk. **Dr. Sótónyi Péter** tájékoztatása szerint a magyar hallgatók általi támogatása immár fedezi az oktatásuk költségét.

Az idegen nyelvi képzés bevételeiből jelentősen emelkedtek a közreműködői pótlékok, s ezzel a juttatással decemberben is számolhatnak az érintett dolgozók. A cafeteria összegét januártól 250 ezer forintról 350 ezer forintra emeli az Egyetem és már szeptembertől növekednek az idegennyelvi képzési díjak.

A megemelt állami támogatásért a hallgatói létszámot, a minőségi oktatást és a publikációs tevékenységet jelző indikátorokat kell teljesítenie az Egyetemen. Ennek érdekében szükség van a publikációs tevékenység erősítésére, amit az Egyetem anyagilag támogat.

Az önálló egyetemi létezésben felszabaduló felhajtóerőt kiválóan tükrözik a pályázati bevételeink, melyek nagyságrendje a korábbi milliósról milliárd

forintosra emelkedett. A gyakorlatorientált felsőfokú képzések oktatástechnikai és informatikai hátterének fejlesztését 2,3 milliárd forint szolgálja. Ebből a forrásból olyan mértékben újítható meg az Egyetem számítógépparkja, amely a parkunk megújításával vethető össze, hiszen több mint félezer informatikai eszköz vásárlása történik meg.

Nemzeti Laboratóriuma nincs minden egyetemnek. Intézményünk ebben a programban is eredményesen pályázott, az Állatorvostudományi Kutatóintézzel és a Széchenyi István Egyetemen közös konzorciumunk 3,3 milliárd forintot nyert el, ennek kétharmadát mi használhatjuk fel fertőző betegségek, az antimikrobiális rezisztencia és a klímaváltozással összefüggő zoonózisok kutatásaira.

Az Eötvös Loránd Kutatói Hálózathoz tartozó közös kutatócsoportjaink is letették a névjegyüket. A **Dr. Hornok Sándor** egyetemi tanár által vezetett Klímaváltozás: Új Vérszívó Paraziták és Vectorborne Kórokozók Kutatócsoport 45, a **Dr. Nagy Péter** egyetemi tanár vezette Redoxbiológiai Laboratórium Kutatócsoport pedig 399 millió forintot nyert el.

A fentiek ismeretében joggal mondhatjuk két tanév között, hogy az István utcai kampusz vitalitását nem csupán a természeti környezetünk sugározza, hanem egyetemi közösségünk tevékenysége is.

Tanzániától Győrig, a keskenyszájú orrszarvú védelmében

A keskenyszájú orrszarvú (*Diceros bicornis*) vadvédelmi programról **Philbert Ngoti**, a tanzániai Ministry of Natural Resources and Tourism munkatársa, mint a nemzeti orrszarvú program koordinátora tartott egy előadást az Állatorvostudományi Egyetemen május 9-én nagy hallgatói érdeklődés mellett a graduális képzés keretében.

A programot **Dr. Andréka György**, a győri Xantus János Állatkert igazgatója és **Dr. Gál János**, az Állatorvostudományi Egyetem Egzotikusállat és Vadegészségügyi Tanszékének vezetője szervezte az „Exotic animal medicine” graduális tantárgy keretében, azzal a céllal, hogy a hallgatóink kitekintést kaphassanak a nemzetközi fajvédelmi programok gyakorlatába is.

A tanzániai kollega a keskenyszájú orrszarvú biológiájáról, kiemelten a faj státuszáról, a vadon élő populációt fenyegető veszélyekről és ezek kivédési lehetőségeiről beszélt angol nyelvű előadásában.

Az Egzotikusállat és Vadegészségügyi Tanszék fontos feladatának tartja a hazai állatkertekkel történő szakmai kapcsolat kiépítése és fenntartása mellett a nemzetközi fajvédelmi programokhoz való csatlakozást is.

Tudományos üléssel emlékeztek Dr. Kovács Ferencre

Szeretet, ragaszkodás, megbecsülés

Dr. Kovács Ferenc (1921-2015) hatalmas ívű, kivételesen aktív pályája szakterületén meghatározta a viharos XX. század második felét és századunk kezdetét is. A Kárpát-medencében nincs állatorvos, aki ne ismerné a nevét. Példakép volt. Kiváló emberi tulajdonságaival és szakmai tevékenységével megszerezte az emberek szeretetét, ragaszkodását és megbecsülését. Dr. Sótónyi Péter rektor ezekkel a szavakkal foglalta össze egykori elődje munkásságának jelentőségét a rá emlékező tudományos ülésen, amire május 19-én került sor az Állatorvostudományi Egyetem aulájában. Az előadások után megkoszorúzták a tudós mellszobrát az egyetem parkjában, majd átadták az általa 60 éve alapított Állathigiéniai, Állomány-egészségtani Tanszék és Mobilklinika atomspektroszkópiai laboratóriumának új eszközeit.

BALÁZS GUSZTÁV

Dr. Kovács Ferenc Somogyszentpálon, földműves családba született. 1948-ban nyert felvételt a Magyar Agrártudományi Egyetem Állatorvostudományi Karára, majd 1952-ben szerzett summa cum laude minősítéssel doktori oklevelet. Munkáját Mócsy János akadémikus meghívására a Belgyógyászati tanszéken és klinikán kezdte, ahol kitűnt imponáló magabiztosságával, határozott viselkedésével, hihetetlen tárgyi tudásával és különösen a későbbi életét is meghatározó fantasztikus szintetizáló képességével. A májmétely kór gyógykezelésére kidolgozott eljárása világszabdalommá vált. 1961-ben az állathigiéniai csoport vezetésével bízták meg, majd 1962-ben tanszékvezetői, 1964-ben egyetemi tanári kinevezést kapott az Állathigiéniai Tanszéken, ezzel új tudományágat teremtett világvizonylatban is. Dicsőséget szerzett hazájának, gazdagította az emberiség egyetemes tudáskincsét.

Dr. Sótónyi Péter: Kovács Ferenc gazdagította az emberiség egyetemes tudáskincsét

Dr. Jörg Hartung: Olyan növényt vetett el, amely tovább növekszik

Az emlékülésnek az Egyetem aulája adott otthont

Klímlaboratóriumokat alakított ki, akadémiai kutatócsoportot hozott létre, tudományos iskolákat alapított. Több mint 25 éven át volt tagja az Egyetem vezetésének, ebből három cikluson, 12

éven keresztül rektora. Neve fémjelzi az egyetem nagy rekonstrukcióját, az új épületek átadását, a kollégium avatását. A fő hangsúlyt a szellemi építkezésre helyezte. Szorgalmazta a tudományos eredmények publikálását. **Dr. Lami Gyula** professzorral létrehozták a szakállatorvos képzést és elindították a német nyelven történő állatorvosképzést, ami alapja lett az angol nyelvű képzésnek.

Dr. Balázs Ervin akadémikus, az MTA Agrártudományok Osztályának elnökeként e tisztségében elődjéről is megemlékezett. Dr. Kovács Ferenc tudományos teljesítményét jellemzi, hogy több mint 300 közleménye jelent meg idegen nyelvű hazai vagy nemzetközi szaklapokban. 1976-ban az MTA levelező, 1982-ben rendes tagjává választották.

Dr. Jörg Hartung, a Nemzetközi Állathigiéniai Társaság elnöke, a Hannoveri Állatorvostudományi Egyetem professzora az egyesület alapítását kezdeményező tudósra emlékezett: „Kedves Kovács Professor Úr! Ha esetleg hallgat minket, tudja, hogy az Ön által megálmodott ISAH élénk, mint mindig. Ön ezzel az alapítással nyomot hagyott az állatorvos-tudományban és egy olyan növényt vetett el, amely tovább növekszik. Az állathigiénia hatékony eszköz ahhoz, hogy a növekvő világnépesség számára egészséges állatokból egészség élelmiszert állítsunk elő.”

Dr. Rafai Pál professor emeritus vi-deoelőadásában az Állathigiéniai tanszék első ötven évét foglalta össze. Kifejtette, hogy a nagyüzemi állattartó telepeken végzett vizsgálatok tudatosították, milyen hiányosak a környezet-élettani ismeretek. Erre a kihívásra válaszolva építették meg 1967-ben Közép-Európa első klímalaboratóriumát, amit 6 évvel később egy újabb követett. Az ezekben végzett kutató-sok nemzetközileg is elismert meg-állapításokhoz vezettek a környezeti hőmérséklet, a páratartalom és lég-sebesség újszülött és növendék ma-lacok, tyúkfélék, nyulak és bányák anyagcseréjére gyakorolt hatásairól.

Dr. Brydl Endre professor emeritus az anyagforgalmi vizsgálatok megte-remtője volt a tanszéken. Előadásá-ban ismertette, hogy a szarvasmarha állomány termelését, egészségi álla-potát befolyásoló tényezők közül a ge-netika 20, a tartás 30, a takarmá-nyozás 50 százalékos szerepet tölt be, azaz a környezet „felelős” a 80 száza-lékért. Az anyagcsere-profil vizsgálat megbízható, pontos eszköz a takar-mányozási hibák okozta anyagfor-galmi zavarok korai, szubklinikai álla-potban való felderítésére.

Dr. Könyves László

A tanszék ma 5 kötelező és két fa-kultatív tárgyat oktat és részt vesz a posztgraduális képzésben is. **Dr. Könyves László** tanszékvezető egye-temi docens előadásában 11 főbb kutatási területet ismertetett, majd el-mondta, hogy pályázati forrásokból szinte teljes egészében kicserélődött

Dr. Kovács Melinda előadását tartja

Dr. Sótóyi Péter koszorúz

A laboratórium új eszközeit Dr. Bartha András tudományos főmunkatárs mutatja be

az atomspektroszkópiai laboratóriumuk műszerparkja. Vannak klasszikus, gra-fit és lángatomabszorpciós készülékeik, munkába állt egy higany-meghatározó készülék és egy nagy pontosságú elemanalitikára képes tömegspektrométer készülék. Köszönetet mondott mindenkinek, név szerint **Dr. Sótóyi Péternek** a 160 millió forintos beruházás megvalósításához nyújtott segítségével.

Az ülés **Dr. Kovács Melinda** akadémikus, a Magyar Agrár- és Élettudományi Egyetem professzora, Dr. Kovács Ferenc lánya előadásával zárult, amiben két emberöltőn átívelő munkáról számolt be. 1965-ben édesapja vezetésével alakult meg az ÁTE-n a táplálékláncba bekerülő toxikus anyagok élettani veszélyeinek feltárására vállalkozó akadémiai kutatócsoport. 1990-től a Pannon Agrár-tudományi Egyetemen folytatták tevékenységüket Állattenyésztési és Állathigiéniai Kutatócsoport néven. 1996-ban **Dr. Horn Péter** akadémikus vette át a vezetést. Dr. Kovács Melinda 2012-től irányítja a tudományos műhelyt, amely Mikotoxinok az Élelmiszerláncban Kutatócsoport néven működik tovább.

– A mai nap a legszebbek közé tartozik az életükben. Az örömhöz és a vidámsághoz némi melankólia is társul, hiszen úgy gondoljuk, valaminek vége lett – de nem igaz, még sokáig nem lesz vége Önök, leendő állatorvosok, biológusok és az Egyetem kapcsolatának – mondta a május 6-i ballagási ünnepséget megnyitó Dr. Sótónyi Péter rektor. – A mi ősi intézményünkben megértettük azt, hogy az értelem és az érzelem teszi az embert. Tudom és nagyon büszke vagyok arra, hogy a hallgatóság hű a hagyományokhoz, az Alma Materhez és egymáshoz is. Nemcsak szakmát, hivatást tanultak itt, hanem életre szóló barátságokat kötöttek. Ma nemcsak a vizsgákra való felkészülést idézzük fel, hanem azt a sok közösen átélt élményt is, amivel az egyetemista lét gazdagította Önöket és Önökön keresztül bennünket, tanárokat. Az utolsó két év különösen nehéz volt a hallgatóknak a Covid járvány miatt. Nekünk, tanároknak még sokkal nehezebb volt, hiszen üres épületekben kellett előadásokat tartani, miközben Önök otthon hallgattak – esetleg egy pohár konyak mellett – bennünket. De sikerült ezt a feladatot is nagyon jól megoldani!

Útra való gondolatként a hazához és az egyetemhez kötő gyökerek ápolását kérte, és a szárnyalást, azaz terveik, vágyaik bátor megvalósítását tanácsolta az egyetem vezetője.

– Hivatásuk az évek során szenvedéllyé válik, de vigyázzanak a lelki egészségük megóvására! – tette hozzá. – Ne váljanak magányossá, találjanak társra, alapítsanak családot, mert ez még a hivatásuknál is fontosabb!

Az elmúlt két év eseményeinek lelkesen fogadott hangképes összefoglalása után Dr. Sótónyi Péter Isten áldását kérte a ballagókra.

Balázs Gusztáv felvételei

ELBALLAGTAK

Az *Állatorvostudományi Egyetem* hősök napi ünnepségén, május 27-én, a II. világháborús áldozatok emléktáblájánál Dr. Schmidt Mária történész, a Terror Háza Múzeum főigazgatója mondott beszédet, majd a résztvevők további emlékhelyeket kerestek fel. A program Dr. Csukás Zoltán Kossuth-díjas mezőgazdász, állatorvos, közgazdász szobrának leleplezésével ért véget.

Dr. Schmidt Mária beszédében a következőket mondta:

"Amikor megkaptam a meghívót Sótónyi rektor úrtól a megemlékező és szoboravató ünnepségre, eljőjtek, egy, már többször is tapasztalt érzés kerített hatalmába.

Visszaemlékeztem arra, hogy már hány alkalommal voltam itt, Önök között, hány hasonló ünnepségen vettem részt. És minden ilyen alkalom méltó volt, szép volt és tisztelettel teli. Örömmel gondolok vissza mindegyik alkalomra és nagy megtiszteltetés, hogy újra itt lehetek.

Ahogy felidéztem ezeket az emlékeket és azoknak a példaképeknek és hősöknek történeteit, akiknek Önök itt emléket állítottak, egy nagyon fontos gondolatra jutottam.

Feltettem magamnak a kérdést: van-e fontosabb kötelességünk annál, mint-hogy felleljük, megismerjük és felidézük azokat a hősokeket, azokat a példaképeket, akikre büszkék lehetünk?

A válasz egyszerű: természetesen nincs ennél fontosabb kötelességünk, nincs ennél fontosabb dolgunk. De miért?

Azért kedves barátaim, mert a hősök, a példaképek életútjának, tetteinek felidézése és megismerése nem pusztán abból az igényből fakad, hogy megismerjük történelmünket, megismerjük nemzetünk múltját.

Még csak nem is abból, hogy jó példákat mutassunk a fiataloknak és lelkesítsük őket közeli vagy távolabbi múltunk legjobbainak, legnagyobbainak történeteivel.

A hősök és a példaképek története legtöbbször azok történetét és életét mutatja be, akik „csak átlagosak” voltak, akik semmi kimagasló teljesítményt nem mondhatnak magukénak, de akik mégis nemzeti közösségünknek a tagjai voltak. Az ő munkájuk, az ő példájuk, az

„Akikre büszkén, emelt fejjel nézhetünk”

ő életútjuk is benne van ezekben a történetekben.

Naggyá azonban nemzetünket mégiscsak az teszi, hogyha a kimagaslót, a hősiest és az utánozni érdemeset mutatjuk be.

Mondjuk ki bátran, hogy hőseinkben, példaképeinkben él nemzetünk tovább. Ők azok, akikre büszkén, emelt fejjel nézhetünk, akik miatt kihúzhatjuk magunkat és kiegyenesíthetjük a derekunkat.

Ők a mi derék kiegyenesítőink.

Csukás Zoltán professzor úr a tudomány művelésének hőse volt. De kaptak itt az Állatorvostudományi Egyetemen emléktáblát és szobrot olyanok, akik hősiessége a forradalmi vagy háborús helyzetekben mutatkozott meg. A világhírű Egyetem ugyanis megbecsüli azokat az egykori diákjait és tanárait, akik az Egyetem rangjához méltó bátorságot, illetve teljesítményt mutattak fel. Ez bizakodással tölt el bennünket, mert azt az ígéretet rejt magában, hogy ez a jövőben is így lesz. Az eljövendő nemzedékek is megbecsülik majd azokat a teljesítményeket, amiket arra érdemesnek tartanak.

Akik előtt ma fejet hajtunk, akik előtt ma koszorút helyezünk el, azok mind hősök voltak. Az egyetemi oktatásban, a tudás átadásában, a fiatalok nevelésében, a haza védelmében.

Példaképeink lettek az agráriumban, az állattenyésztés tudományos és orvosi alapjainak megteremtésében, lerakásában.

Tudásuk és tetteik mind-mind hozzáettek közös sikereinkhez és ahhoz, hogy a legnehezebb korokat, a legnagyobb tragédiákat is túlélje a nemzetünk.

Ha megismerjük az életútjaikat, mind-egyikben megtaláljuk, amit keresünk

Dr. Schmidt Mária: Bátorság nélkül meddő a tudomány is

nemzeti történelmünk legfontosabb pillanatait: azt a kiállást, amit ők mutattak fel, amikor arra a legnagyobb szükség volt. Mindez, mint cseppben a tenger megmutatja, hogy miképp éltük túl a nehézségeinket és a tragédiáinkat, miképp tettük sikeressé nemzeti közösségünket.

Ha egy hős, egy példakép történetét megismerjük, azon keresztül, mint egy prizmán átnézve, látjuk közös történelmünket.

Az egyén, a személyiség története átszűrődik ezen a prizmán, felerősödik, több fényt kap, és ha van egy kis képzelőerőnk is hozzá, máris ott van előttünk egész nemzetünk múltja.

Köszönetet érdemel az Állatorvostudományi Egyetem, annak minden diákja, polgársága, vezetői, hogy újra és újra megbecsülik a hőseiket!

Dr. Csukás Zoltánra joggal lehetünk büszkék. Mi adja egy tudós erejét, elhivatottságát? A hit. Mindenekelőtt a hit. A hit abban, hogy a Gondviselés segítségével lesz elég ereje ahhoz, hogy kitarással és állhatatossággal végzett, sokszor monoton és még többször zsákutcába vezető kutatómunkája a végén meghozza a remélt eredményt. Kell még önbizalom és a munkatársakba vetett bizalom is. És persze bátorság, mert anélkül meddő a tudomány is.

És tudni kell álmodni. Álmodni arról, hogy az új tudás, az új következtetések,

A szobor leplezésének pillanata

Tisztelgés a Csukás család nevében

és az azokból készített új tananyag közös tudássá válik és ezáltal a közösség, a haza javát szolgálja.

Elhivatottság, állhatatosság, kitartás, önbizalom, bizalom és bátorság, és a hit kell ahhoz, hogy valóra váltsuk az álmainkat. Ezt tanultuk Csukás professzor úrtól.

Ezt köszönjük neki és a többi olyan hősnak és példaképnek, akik mind rendelkeztek ezekkel a tulajdonságokkal. Mert mindannyian bátrak voltak. Ha elfelejténék őket, vagyis inkább, ha hagynánk, hogy elfelejtsük őket, akkor kárba veszne ez a fontos tanításuk.

Köszönet az Egyetemnek azért, mert nemcsak felidézük, felhívják a figyelmünket azokra, akikre büszkék lehetünk, hanem azért mert egyben kőbe is vések őket.

Testet, formát, tartalmat adnak neki. Rá tudunk nézni, mellük tudunk állni, meg tudunk állni alattuk, előttük és át tudjuk gondolni, jobban meg tudjuk érteni az üzenetüket.

A hősiesség és a teljesítmény üzenetét.

A világ egyik legkiválóbb Egyetemén vagyunk. Tele gyógyítással foglalkozó szakemberrel.

Ha valakik, hát Önök pontosan értik, hogy mit jelent az élet és mit a halál. És hogy hol van a határ élet és halál között, és hogy az a határ milyen vékony tud lenni.

Önök és mi mindannyian az élet oldalán állunk. Mindannyian, külön-külön és nemzetként is az élet oldalán akarunk maradni; ez ilyen, háborús helyzetben különösen fontos.

Önök ma szobrot állítanak Csukás Zoltán professzor úrnak. Ezzel újra visz-

szafogadja az Egyetem polgárai közé őt. Hazatért.

Hazatért, ahogy mindazok a hősök hazatértek, akik már itt vannak ebben a kertben, ebben a parkban, az Állatorvostudományi Egyetem emlékparkjába. Velük nemzeti emlékezetünk lett gazdagabb és teljesebb.

Amikor saját hőseikről emlékeznek meg, az egész magyar nemzet emlékezik Önökkel együtt.

Köszönet érte!

Jól tudjuk, hogy ahol a hősöket nem felejtik, ott mindig lesznek újjak.

Ez adjon nekünk erőt és biztatást 2022-ben is.

Tisztelet a hősöknek! Köszönöm, hogy meghallgattak!

*

Dr. Csukás Zoltán mellszobrát **Dr. Sótonyi Péter** rektor és az alkotó **Kontur András** szobrászművész leplezték le. Ezt megelőzően az Egyetem rektora megkülönböztetett tisztelettel köszöntötte Dr. Csukás Zoltán fiát, **Endrét** és hozzátartozóit, majd megosztotta gondolatait a résztvevőkkel:

– Csukás Zoltán nemcsak a tudomány hőse volt. Önkéntesként, életét kockáztatva részt vett az 1921-ben Sopronért és Nyugat-Magyarországért vívott harcokban. De hős volt más értelemben is. Hős volt abban a korban, amikor azért a szóért, hogy genetika, a Szovjetunióban halálos ítélet járt, ha valaki csak kijegyzte. Ő művelte a genetikát és nem hasonlott meg az akkori liszenkoi, lepinszkajai és micsurini tanok előtt.

Csukás Zoltán 1900. szeptember 20-án Győrött született. A pápai református főgimnáziumban érettségizett, majd

Bécsben és Bruckban volt katona. Ezután vették fel a Magyaróvári Magyar Királyi Gazdasági Akadémiára. 1922-ben honvéd ösztöndíjasként jelentkezett a Magyar Királyi Állatorvosi Főiskolára, ahol 1927-ben diplomát szerzett, 1928-ban doktorált. 1928-29-ben az első tűzrezrednél dolgozott honvéd állatorvosként. A Pázmány Péter Tudományegyetemen mezőgazdasági doktori oklevelet és közgazdász diplomát szerzett, s ugyanott tanársegéddé majd adjunktussá nevezték ki.

1934-ben visszakérült Óvára az Állattenyésztési Tanszék élére. 1938-ban hívták el a Debreceni Gazdasági Akadémiára, majd a Tisza István Egyetem Állattani Intézetét is ő vezette.

1944-ben átvette az Állattenyésztés Tanszék vezetését Budapesten és 1957-ben bekövetkező haláláig már a mai Állatorvostudományi Egyetem professzora maradt. Takarmányozástan című könyvéből valamennyi agrárhallgató és gazda is tanult.

Csukás Zoltán számtalan kongresszuson vett részt. Horn Artúrral együtt létrehozták az Európai Állattenyésztők Társaságát. Hazahozta és itthon kamatoztatta a világban szerzett tapasztalatait. Rendkívül fiatalon, négy nappal az 57. születésnapja előtt hunyt el, Freiburgban.

Dr. Sótonyi Péter arról is beszélt, hogy Csukás Endre 1956-ban részt vett a fegyveres harcokban. A Petőfi ifjak egyikeként négy év börtönt szenvedett.

Az avatás alkalmából az Egyetem újra patinázta a park szobrait, melyek így méltón képviselik a megmintázott elődök jelentőségét.

IV. Fogathajtó és Főzőverseny

Nem is lehetne stílszerűbben zárni az Állatorvostudományi Egyetem tanévét – eltekintve persze a lapzártánk után, július elsején sorra kerülő aulai ünnepségtől – mint lovak és kondérok társaságában. A lovak a kezdetektől az állatgyógyászat középpontjában állnak és az élelmiszerek biztonságának megítélésében is a leghivatottabbak közé tartoznak az állatorvosok

Egy szó, mint száz, június első dekádjában, ezúttal 9-én, negyedik alkalommal volt a legnagyobb állatorvos sűrűség Dóra-majornban hazánk területén. A IV. Fogathajtó és Főzőversenyre Medárd is kíváncsi volt, **Dr. Sótönyi Péter** rektor megnyitóját után fel is hajtotta felhőseregét, csatajelenetet is előadtak, villámokkal, mennydörgéssel és esővel, de mindenkit megnyugtatót a versenyt vezető **Pécsi István**, a Kincsem Park ügyvezető igazgatója: a lovaknak ez meg sem kottyán. A dívatos lovas szalmakalapot csak kis időre kellett lecserélni esőköpenyre és a főzőverseny étkei is jórészt elfogyasztották már tűzifaadagjukat a zivatar kezdetéig.

Remek hangulatban zajlott a fogathajtás, amit öregdiákunk, **Dr. Kocsis László**, a Hódmezőgazda Zrt főállatorvosa nyert meg két segédhajtóval, így ő őrizheti egy évig a vándorserleget. A harmadik helyezett is hazai pályán indult, **Madarász Noémi** HÖK elnök. A dobogó második fokára Mosonmagyaróvárról „hajtott be” professzor, **Dr. Palkovics László** személyében.

A fogathajtás egyben mindig főhajtás is a nagy elődök előtt. Ezúttal Jávör György (1931 – 1990) emléktábláját koszorúzták meg Dóramajornban. Az ő munkásságának döntő jelentősége volt abban, hogy hajtóink az 1960-as évek vége és a 80-as évek közepe között sorra szerezték rangos helyezéseiket nemzetközi versenyeken.

A főzőverseny zsűrijét **Blaskó János** Venesz életműdíjas mesterszakács vezette. Első helyezett a Mása és a medve csapat lett. Második helyen végzett az *Egzotikus Tanszék*, a harmadikon a *Kís Rutin*.

Amikor Dr. Bodó Gábor professzor még az Állatorvostudományi Egyetem padjait koptatta, az István utcai kampuszhoz vezető utcák kövezete paták csattogásától volt hangos, hiszen Erzsébetváros szívében működött a Nagyalatklinika. Am a Hortobágy is jelen volt ott, Csatlós, a híres magyar szürkemarha bika alakjában, akinek a szobrát beszélgetőtársunk édesapja, Dr. Bodó Imre professzor javaslatára állították fel a bejárat közelében. A Lógyógyászati Tanszék és Klinika vezetője azok sorába tartozik, akiket családi gyökerek is kötnek az Alma Materhez. Története magával ragadó, teljesítménye – amit kiváló kollégákkal ért és ér el – lenyűgöző.

Beszélgetés Dr. Bodó Gábor egyetemi tanárral

„Ha nem félünk a lótól, vigyáz ránk”

BALÁZS GUSZTÁV

– *Professzor Úr, hogy foglalná össze élete első húsz évét?*

– Ezen időszak élethelyzetei – s ezzel persze nem állok egyedül – az én sorsomat is meghatározták! Az első öt év a Hortobágyon telt. Az állatok mindennapjaink részesei voltak, édesapám főállattenyésztőként dolgozott ott. A lovak a kerítésünk szélén legeltek. Így esett meg, hogy amikor két évesen útra keltem, behuppantam egy árokba, amit épp akkor ástak a munkások az istálló és a házunk között. Kitétek a túlsó oldalon, én tovább mentem, majd hosszas keresgélés után a lovak között talált meg a családom. Ha nem félünk a lótól, vigyáz ránk, mászkálhatunk a hasa alatt ide-oda. Mivel heten voltunk testvérek, szüleink továbbtanulásunk érdekében az 1970-es években a Budapestre költözésünkről döntöttek. A Mátán töltött évek mindannyiunk számára egy nagyon szép emlékként maradnak meg örökre. Gimnáziumi éveim meghatározó része volt, hogy **Dallos Gyula** tanítványaként sok siker részese lehettem díjlovasként, junior válogatottként, de ugratásban is országos szinten.

– *Édesapja a fővárosban is született, majd a piaristáknál tanult.*

– Ott is végzett, de előbb Kőszegen tanult a katonaiskolában, ahonnan 13 évesen hadifogolyként hurcolták el. Garmis-Partenkirchenből került vissza... Két fiútestvéremmel együtt én is a piaristáknál érettségiztem. De már

"Az anatómiai tanulmányok is a lovakal kezdődnek"

korábban megérett bennem a döntés, hogy mivel szeretnék foglalkozni. Díjlovas éveim kezdetén 15 éves lehettem, amikor Gangesz lovam, egy gidrán mén, lesántult. Az akkori kezdetleges lehetőségekkel szembeni kamaszos kritika fogalmazta meg bennem, hogy a gyógyítást én másképp szeretném csinálni. Ekkor döntöttem el, hogy lósebész leszek.

– *Hogy érezte magát egyetemi hallgatóként?*

– Felemelő dolog volt ezen a már akkor is magas presztízsű egyetemen tanulni. Sok pozitív és negatív élmény égett belénk örökre ezekkel az évekkal kapcsolatban. Ahogy jöttek a klinikai tárgyak, úgy vált egyre érdekesebbé, amit tanultunk. Külföldre azonban nehéz volt eljutnunk.

– **Önnek sikerült!**

– Ezt édesapámnak köszönhetem, aki felkérő levelet írt vagy húsz helyre, mert azt vallotta, hogy hiába megy nekem jól a német nyelv, mese nincs, angolul is meg kell tanulnom! Ő francia, angol, német, olasz és latin nyelven is beszél. Dr. Michael Osborne, egy

írországi ménes vezetője volt az első, aki azt válaszolta neki, hogy nyugodtan küldjed ki a fiadat! Egy évig a yearlingek betanításával és belovaglásával foglalkoztam, emellett elletőügyeleteket vállaltam a „foaling unit”-ban. Az egyéves 500 kilós méncsikókkal kellett foglalkoznom. Rájuk ültettek fel a magam 72 kilójával, nem kimondottan zseké súlyommal. A ménes tulajdonosa egy Egyesült Arab Emírátsokban élő sejk volt. Ezt az évetet további hat esztendő követte külföldön, de csak Írországból nem éreztem honvágyat. Sokféle nép fiaival, lányaival dolgoztam, de az én tapasztalatom szerint az ír mentalitás állt legközelebb a magyarhoz.

– *Svájcba már az állatorvosdoktori diplomával a zsebében érkezett.*

– Először immunológiai kutatási témán dolgoztam egy elnyert egy éves ösztöndíj kapcsán

a Berni Egyetemen **Dr. Lazáry Sándor** genetika professzor vezetésével. Az MHC-2 struktúrák és az immunválasz kapcsolatát kutattuk csikókon. Hazatérve, 1992-ben **Dr. Tóth József** professzor csapatához csatlakoztam a Sebészeti Tanszékhez. Évente 6-800 lóbeteg gyógyítottunk, míg az ügyeletben a kisállatok sebészeti ellátása is a feladatunk volt. Ő 1997-től Németországban vállalt munkát, mi itthon igyekeztünk továbbfejlődni.

– **Jól gondolom, hogy az állatorvosok legértékesebb páciensei a lovak?**

– Igen. Az anatómiai tanulmányok is a lovakkal kezdődnek. Az elmúlt évtizedekben felértékelődött a társállatok gyógyászata, de az alapállat mindig a ló marad. És tény, hogy ez a legdrágább állatok egyike, a fél millió forinttól a több száz millió dolláron át a csillagos égig.

– **Ilyen esetben megremeg a szike a sebész kezében?**

– Mi azzal a tudattal állunk a műtét-hez, hogy ha egy ló menthetetlen, az értéke rögtön mínusz százezer forintba illen. A mi felelősségünk abban áll, hogy a szakma szabályai szerint mindent korrektül tegyünk meg a gyógyulásért. Ezért próbáltunk kapcsolódni az európai lógyógyász kollégiumokhoz, mert úgy gondoltuk, nem „lóghatnak a levegőben”, valahova tartozni kell Európában.

Ebben volt nagyon nagy segítségünkre **Jörg Auer** professzor, aki Texasból visszatérve, 1990-ben megalapította az Európai Sebészi Kollégiumot (ECVS-t). Ez a kollégium azon kevesek közé tartozik, ahol az alapító tagoknak is le kellett tenniük a vizsgát ahhoz, hogy a sebészi kollégium diplomásaivá válhassanak. 2005-ben e kollégium alternatív rezidensévé fogadtak. 2005-2009-ig Auer professzor nyolc alkalommal, 24 műtéti napon vett aktívan részt 10-10 órában 108 ló műtétjénél az üllői klinikán. Ezzel nagy lendületet adott szakmai fejlődésünknek. Ezen felül további 4 alkalommal végzett bemutató műtétet bonyolult ortopédiai esetekben. A rezidenség végeztével a második évben ismét nekirugaszkodva sikerült letennem ezt az embert próbáló háromnapos vizsgát az ECVS központjában. Végül kimerítő volt ez a megmérettetés, nagyon precíz válaszokat kellett adni elméletben és gyakorlatban is. Magyarországon ketten vagyunk, akik ezt a vizsgát letettük. Kisállatsebészetből **Dr. Németh Tibor** professzor, klinikai rektorhelyettes, lósebészetből pedig én. 2009-2013-ig meghívást kaptam a Berni Egyetem Állatorvosi Karára a lósebészeti részleg vezetésére, ahol nagyon jó körü-

mények között ugyanazt a munkát végeztem 4 éven át, mint itthon: műtöttem, oktattam, kutattam, valamint lósebész rezidensek supervisoraként dolgoztam. Ezt követően az Alma Mater hívására hazajöttem.

Egyetemünk vezetésének támogatásával 2021-ben elindíthattuk Közép-Kelet-Európa első lósebész rezidensi képzését. Lengyelországtól Görögorszáig nincs ilyen oktatás ebben a közép-kelet-európai régióban.

"Elkezdtek a ló-szaporodásbiológiai klinikai munkát. Ez emberöltők óta hiányzott az egyetemen"

– **Vajon mennyit haladt előre a sánctaság gyógyításában a világ?**

– Amikor Gangesz lesántult, Magyarországon még röntgenfelszerelés sem igen volt, az állatorvosok inkább a megérzéseikre hagytakoztak. Egy agyagpakolás friss rándulásra, húzó funkciójánál fogva adott esetben nem lehet rossz, de pontos diagnózis hiányában ez persze eléggé sötétben tapogatózás volt.

Az elmúlt 5 évben évről évre 15-20 százalékkal emelkedett a klinika beteglétszáma, ami elsősorban az egyre magasabb színvonalú szakmai ellátásnak és kiszolgálásnak, másrészt viszont a megelőző év komoly beruházásainak volt köszönhető. A 2020-ban beszerzett CT és MRI berendezéseink álló helyzetben képesek vizs-

gálni a végtagokat a lábtól egészen csánkig. Már az első évben 140 álló helyzetű CT vizsgálatot és 120 álló MRI vizsgálatot végeztünk a klinikán. Mindez nem sikerülhetett volna, ha nem tudjuk hazahívni kiemelkedő tudású kolléganőnket, **Dr. Nagy Annamária** egyetemi docenst Angliából. Ő kizárólag ortopéd beteg lovak vizsgálatával és az ezt segítő képalkotó eljárásokkal foglalkozik. Az MRI többek között ma már lehetőséget biztosít

számunkra a patán belül található létfonosságú anatómiai képletek sérüléseinek megállapítására is például a mély ujjhajlító ín kis szakaszában található sérülések esetén.

– **A legkorszerűbb eszközöket nyilván oda viszik, ahol a legjobb szakemberek dolgoznak.**

– Célu tűztük ki és szerintem jó úton járunk annak elérése érdekében, hogy Közép-Kelet-Európa vezető lógyógyászati centrumává váljunk. Egyre több lovat hoznak hozzánk a környező országokból, így Szlovákiából, Romániából, Szlovéniából, Szerbiából, de Ausztriából is.

– **Vajon mi lesz a következő „nagy dobása” a klinikának?**

– Homogén talajú szabadtéri és fedeles lovaspályát szeretnénk kialakíta-

ni, hogy télen-nyáron tudjuk vizsgálni a sánta lovakat, nyereg alatt is. A klinika tesztolvasai érzéstelenítések előtt és után is nyereg alatt előlovagolva segítik a diagnosztikai munkát, ami nélkülözhetetlen a nem egyértelmű sántaságok kivizsgálása során. Sokszor egy ló csak feszesebbé válik, vagy visszatart az ugrás előtt. Ki kell deríteni, hogy ezeknek a jelenségeknek fájdalom áll-e a háttérben. Állatorvosi szempontból ezek a legizgalmasabb sántaságok. Remélem, nyílik lehetőségünk ezekre a fejlesztésekre az elkövetkező években. Ami viszont már elkezdődött, az a ló-szaporodásbiológiai klinikai munka. Ez emberöltők óta hiányzott az egyetemen! Április elejétől mélyhűtött, illetve friss spermás termékenyítésre fogadunk lovakat, amihez rektor úr segítségével megkaptuk és már azonnal fel is töltöttük a korábban disznósnak hívott istállót. Nagy örömünkre szolgál, hogy egy valós igényt tudunk ismét kiszolgálni, ami az egyetemi oktatás szempontjából is igen nagy előrelépést jelent.

– Hogyan látja a lovak jövőjét?

– Nagyon remélem, hogy megmaradnak társállatnak. A lósportban és a lovassportban versenyző állatokat is idetartozóknak tekintem, hiszen a ló nem egy bicikli, amit az ember, ha leszáll róla, nekidönt a falnak, hanem egy másik élőlény, akivel együtt kell élni. A nyugati világ szinte már kizárólag ekként tartja a lovat. Munkára a mai napig is használják a lovat Magyarországon kiscgazdaságokban, habár egyre kisebb mértékben. Ennek is nagyon örülök, mert remélem, hogy ez is hozzájárulhat a magyar emberek lószerezetének és hozzáértésének megőrzéséhez

– Melyek voltak az eddigi legnagyobb sebészi élményei?

– Ami elsőre eszembe jut, az egy atresia coli eset volt Svájcban. Egy újszülött csikóban hiányzott a vakbél és a vastagbél közötti összeköttetés. A vakbélből nem ment tovább a tartalom a vastagbélbe, ezért már egynapos korában súlyos hasúri fájdalmi voltak. A műtét során improvizálni kellett, ezért a Dr. Tóth Józseftől tanult speciális fűrésztechnikával készítet-

tem egy anasztomózist. A csikóból felnőtt egészséges ló lett. Igen sok meghatározó élményem volt még különböző subchondralis csont cisztás esetekkel elsősorban a térdízületben ill. a csüdízületben, amelyeket különböző transzplantációs technikákkal sikerült ismét a versenyzésbe visszajuttatnom, mely technikák csak általam alkalmazott megoldások jelenleg ezeknél az eseteknél.

– Gondolom, a stressz fordított arányban áll a „műtéti terület nagyságával”. Hogy tudja kezelni a munka feszültségét?

– Leginkább azt viselem nehezen, ha úgy érzem, hogy valaki trehányságból nem végzett el valamilyen munkát, ami miatt egy ló hátrányt szenvedhet. De ahogy öregszem egyre inkább látom, hogy sokszor egy kedves szó többet segíthet mint az elmarasztalás.

Ha módom van rá, igyekszem békésebb módon megoldani a problémákat, mint korábban.

Számomra a legjobb stressz oldó tevékenység továbbra is a lovaglás marad. E mellett olvasni is nagyon szeretek. De legeslegfontosabbnak a családi háttérrel tartom, ami biztonságot ad és bármilyen felmerülő gond esetén segít.

– A Bodó család legendásan kiterjedt...

– ... Édesapám idén 90, édesanyám 87 éves, testvéreimmel, a 36 unokával és 36 dédunokával együtt a „szűk Bodó család” több mint 100 tagot számlál. Feleségemmel együtt a nagycsaládot mindig jó dolognak tartottuk, mindketten nagyon örültünk neki, hogy négy szép gyermek szülei lehetünk. Feleségem büntetőjogász. Az igen sok felelősséggel járó nehéz munkája mellett a négy gyermekünkkel kapcsolatos napi feladatokat és anyai teendőket is hihetetlen energiával és hittel látja el, amiért örökké hálás leszek neki. Az ő támogatása nélkül biztos, hogy nem

ott lennék, ahol vagyok. 2001-ben azért költöztünk Pestlőrincre, hogy a Klinika és a Bíróság is lehetőleg a közelben legyen. Húsz perc még biztonságos távolság, ha sietni kell a műtőbe.

Befejezésül még szeretnék megemlíteni néhány dolgot, ami gyermekkorom óta mozgat, feltölt és inspirál. Öt éves korom óta vagyok tagja a Regnum Marianum közösségnek. Felnőttként heti találkozót, nomád, egyhetes táborokat szerveztem a 2000-es évek elejéig vezetettjeimnek. Ma gyermekeink járnak illetve vezetnek ilyen kisközösségeket, ami az „átkosban” tiltott és üldözött tevékenység volt. Az elmúlt 20 évben feleségemmel a CSJK (Családok Jézusban közösség)

tagjai lettünk, számos rendezvény szervezői illetve résztvevői. Többek között jegyepárok házasságra való felkészítésében veszünk részt 15 éve. Azt gondolom, hogy ezek a dolgok megtartó pillérei lehetnek a keresztény Magyarországnak.

A szerző felvételei

Ötletverseny a mezőgazdaság digitális modernizációjáért

Hallgatóink sikere a Techlab Hackathonon

A fődíjat a CowOP csapat vihette haza

A különdíjat ChromatAir csapata nyerte

A közelmúltban rendezte meg a NAK-Techlab Hackathon versenyt a Moholy-Nagy Művészeti Egyetemen a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara. A program hosszú távú célja a mezőgazdaság digitális modernizációja.

DR. JERZSELE ÁKOS

tudományos és innovációs rektorhelyettes

A hackathon egy legalább 24 órán tartó ötletverseny, ahol a versenyzők csapatokba szerveződve fejleszthetik és mutathatják be saját ötleteiket. A hackathonok során a csapatoknak egy konkrét kihívásra kell ötletet, megoldást kitalálniuk. Idén az egyik fő kihívás az állattenyésztés volt: minden olyan téma, mely nagymértékben javítja az állattartáshoz kapcsolódó feltételeket (pl. antibiotikumok felhasználásának csökkentése, állattartáshoz kapcsolódó energia- és takarmány-felhasználás optimalizálása).

Két hallgatói csapat is képviselte az Állatorvostudományi Egyetemet. A CowOp csapatát **Liptai Hajnalka**, **Pál Zsófia** és **Szentgyörgyi Virág** harmadéves állatorvostan-hallgatók erősítették, ötletükkel pedig első helyezést értek el. A ChromatAir csapat különdíjban részesült tagjai **Barnácz**

Franciska, **Pónya Ágnes**, **Tamás Gergely** és **Csirmaz Bence** szintén harmadéves állatorvostan-hallgatók.

Azon túl, hogy a résztvevők betekintést nyertek az üzleti életbe és befektetési tapasztalatokat is szerezhettek, a nyertes csapatok értékes nyereményekkel gazdagodtak. Az első helyezett CowOp utazási kupont és műszaki cikkekre fordítható utalványt, valamint agrárszakmai konferencia belépőjegyét és éves magazin-előfizetést nyert. A ChromatAir különdíjként egy gyárlátogatáson vehet majd részt.

A zsűriben olyan neves tagok kaptak helyet, mint **Dr. Juhász Anikó**, az Agrárminisztérium agrárgazdaságért felelős helyettes államtitkára; **Gyórfy Balázs**, a NAK elnöke; **Marót Miklós**, az AgroVIR ügyvezetője; és **Posta Donát**, a SMAPP Lab társalapítója.

A fődíjat a CowOP csapat vihette haza, akik ötletükben egy a tejtermelésből kiszelektált tehének és vemhes üszők nagyipari és kisüzemi gazdaságok közötti előnyös adás-vételét támogató rendszer ötletét dolgozták ki.

A különdíjas ChromatAir csapat egy kromatográfiás technológiával működő diagnosztikai rendszert tervezett, amely a baromfitelepek szellőztető-

rendszerébe építve segíti a fertőző eredetű megbetegedések korai diagnosztizását.

A különdíjas csapat az ÁTE Innovációs Ökoszisztéma projektének keretében, a Nemzeti Kutatási, Fejlesztési és Innovációs Hivatal által tavaly indított Hungarian Startup University Program (HSUP) egyik idei nyertes csapata. Egyetemünkön Innovációmenedzsment 1. és 2. néven található meg az e-learning alapú, innovációs gondolkodást elősegítő fakultatív tantárgy; melynek a második félévében kiválasztott nyertes projektek 3-5 fős csapattagjai négy hónapra keresztül jelentős ösztöndíjban is részesülnek.

A nagysikerű, kreatív gondolkodást igénylő fakultáció tavaly 76 fővel indult, melyből a második félévet 34 fő folytatta és összesen 5 nyertes projektgazda kezdhette meg ötletének kidolgozását. Az idén 25 fő kezdte meg az első félévet, 19-en folytatták a másodikat és összesen 3 nyertes projektötlet kapott támogatást. A tantárgy országos integrációja lehetővé teszi az egyetemközi csapatok kialakítását és az eltérő szakterületek közös innovatív együttműködését, közös gondolkodását.

2019-ben vetődött föl először az ötlet – **Skrabski Fruzsina**ék Három Királyfi, Három Királylány mozgalomát figyelve – , hogy nálunk, az Állatorvosin is megszervezhethetnénk egy ilyenféle lelkesítő, információs fórumot a hallgatók számára, amelyen a családalapításról, a család társadalmi szerepéről és megtartó erejéről beszélgetnénk meghívott vendégekkel. Csapó Timeával azt is kitaláltuk már, az együtt gondolkodás és beszélgetés időpontja az Anyák napja utáni hétfő lehetne.

DR. MARÓTI-AGÓTS ÁKOS

2019-ben a Családi Hétfő a Covid miatt sajnos elmaradt.

De már akkor eszembe jutott egykori hallgatóim, **Szalai Marcsi** és **Kolimár Laci Andris** fia. Laci ifjú apaként TDK-s diákom volt, és roppant büszke voltam rájuk, fűnek fának dicsekedtem velük. Andrist egy „offline lejátszóval” (ez nem valami okos kütyü!) és belevaló babazenékkal, mesékkel, hangoskönyvekkel láttam el, mert azok már a saját gyerekeimnél is beváltak. Szerencsére idén május 2-án, Rektor Úr támogatásával, négy meghívott vendéggel és 35-40 résztvevő hallgatóval elindulhatott a Családi Hétfők sorozata!

ahogy azt az internetes előadásában is megszokhattuk tőle.

Skrabski Fruzsina a Három Királyfi, Három Királylány mozgalomról beszélt, amelyet még édesanyja, **Kopp Mária** professzor asszony alapított. A mozgalom a tervezett gyermekek megszületésért dolgozik Magyarországon. Eredményeik meggyőzőek.

Ezután **Légrádi Attila** törökszentmiklósi kollégával beszélgettünk az egyetem alatti esküvőjéről, a családalapításról, a nagyállatos vidéki praxis mel-

sege volt. Eszter – aki jelenleg a harmadik gyermekükkel várandós – elmesélte, hogy milyen volt a kisfia mellett befejezni az Egyetemet, hogy milyen sokat segítettek ebben az Egyetem munkatársai, és hogy a játszótéren nem fedi fel állatorvosi végzettségét, civilben beszélget.

Mindhárom vendég örömmel és nyíltan válaszolt a kérdésekre.

A meghívottak köszönetképpen a Szomor Húsüzem őshonos termékeiből válogatott szürkemarha, bivaly

Meghívtuk **Papp Miklós** görögkatolikus papot, teológust, aki már több, az ifjúságnak szóló könyvet írt. Nagy örömmel jött, és tartott egy rövid előadást a felelős párkapcsolatról és a családalapításról. A kérdésekre most is közvetlenül és őszintén válaszolt,

lett született gyermekeikről, a nagycsaládos életről, az örömeikről és a nehézségeikről. Attila felesége, **Rita** legkisebb lányukat, a kétéves **Zsuzsit** is bemutatva nekünk.

Utolsó vendégünk **Kondor-Takács Eszter** állatorvos, **Kondor Milán** fele-

és őstulok (hortobágyi Heck-marha) szalámikat kaptak az Egyetemtől!

Jövőre megtartjuk a második Családi Hétfőt májusban, de még csak az a biztos, hogy **Berecz András**t hívjuk meg, mert ő majd biztos tud valamit a nagycsaládról mesélni nekünk!

Egy felejthetetlen hét egymással

A koronavírus-járvány két évre az online térbe szorította a tavaszi szemeszter ikonikus eseményét, az Equus Napokat, mely 2022-ben végre visszatérhetett jelenléti formájába.

1975 óta tart a hagyomány, mely összehozza az állatorvostan-hallgatók különböző évfolyamait, hogy a rájuk váró vizsgaidőszak előtt együtt szórakozzanak.

Húsvéthétfőn locsolkodással indult a program. Volt kutyaszépségverseny, Baji Balázs futóverseny, vízi vetélkedők, sportversenyek, közös salsa és persze az elmaradhatatlan bulik az Equus-clubban, többek között a Katedrock fellépésével.

Radványi Zoltán és Tóth Gusztáv felvételei

EQUUS napok

április 18-23.

<p>Hétfő</p> <p>21:00 Közös locsolkodás a koliban 23:00 Megnyitó</p>	<p>Kedd</p> <p>13:00 Kutya szépségverseny 16:00 Baji Balázs futóverseny 21:00 Vízi vetélkedő</p>	<p>Szerda</p> <p>10:30 International Day 12:00 Külföldi hallgatók Bos vetélkedője 13:00 Táncház 15:00 Magyar Bos vetélkedő 18:00 Katedrock 19:00 Before the Last 22:00 Equus buli</p>
<p>Csütörtök</p> <p>13:00 Szakkollégiumi előadás 14:00 Sport döntők 14:30 Tortaverseny 16:00 Puding XTRA 22:00 Equus buli</p>	<p>Péntek</p> <p>11:00 Felvonulás 13:00 Welcome drink & ebéd 13:30 Szakmai előadás 14:00 Focimérkőzés, pálinka- és kolbászverseny 15:00 Agilité (főleg kutyáknak) 16:00 Bos Standok 17:00 Salsa & Dr. Rejnitz 18:00 Sörpöng 22:00 Nagyterem buli</p>	<p>Szombat</p> <p>09:00 Közös vizsgafelvétel 10:00 Másnapos jóga 18:00 Bos vetélkedő, előadások 22:00 Nagyterem buli</p>

2022

Az Equus Napok egyik kiemelkedő eseménye az „International Day”, ahol a közel 50 országból érkező diákok kitelepülnek a parkba, és nemzetük jellegzetes finomságaival kínálják társaikat.

Dr. Bartha Tibor felvételei

Az idei Puding-XTRA vendégei Dr. Sótonyi Péter, az egyetem rektora, Dr. Mándoki Míra, a Patológiai Tanszék vezetője és Horváthné Csapó Tímea, a Tanulmányi Igazgatóság osztályvezetője voltak, akik életükről és pályájukról beszélgettek kötetlenül.

Mint kiderült, s ezt Dr. Sótonyi Péter árulta el, ő annak az évfolyamnak volt tagja, amelyik létrehozta az Equus Napokat.

Azóta is lelkes támogatója és ha módja van rá, résztvevője az egyik leglátogatottabb, hagyományossá érlelődött hallgatói rendezvénynek.

Balázs Gusztáv felvételei

Közben: floorball meccs a tornateremben

Két év szünet után folytatódott az Egyetemtől a kollégiumig tartó felvonulás, melynek élén idén is a Dr. Sótónyi Péter rektor által hajtott fogat haladt.

A sok színben pompázó, látványos felvonulás, aminek remek ritmusát egy dobosokkal telepakolt platós kisteherautó zenészei ütötték-verték, felpezsdítette a városrészek életét.

Radványi Zoltán, Tóth Gusztáv és Balázs Gusztáv felvételei

Ha nem is sikerül mindig győzni, még lehet eredményes egy közösség szerepvállalása. Kiss János elballagott állatorvostan-hallgató sikerként emlékezhet majd vissza az idei Equus Napokon nyújtott teljesítményére. Igaz, a Bos Major választáson második lett, de az ő évfolyamából voltak ott legtöbben az eseményeken. Ennek nyilván az is oka volt, hogy az ötödévfolyamosok érezték, két év kihagyás után ez az utolsó alkalom az együtt töltött felhőtlen kikapcsolódásra, amit száz százalékosan ki kell élvezni! Beszélgetésünkben az is kiderül, hogy minden lehetőséget igyekezett kihasználni idegennyelv tudásának fejlesztésére, s mindvégig a lógyógyászat járt az eszében. Ennek meg is lett a jutalma, egy felejtethetetlen éjszaka önkéntes ügyeletesi szolgálatban.

Beszélgetés Kiss János elballagott hallgatóval "Ott sűrögtem-forogtam, ahol idegen nyelveket is tanulhattam"

BALÁZS GUSZTÁV

– Keszthelyen születél, de eddigi életed nagyobb részét jóval távolabb, Nyíradonyban töltötted. Mi volt az összekötő kapocs?

– A lovak. Édesapám lótenyésztéssel foglalkozott a Balaton nyugati végén és hosszú ideig a Nyírség szélén is. Nagyon szerettem Keszthelyt, de még jobban Balatonberényt, ahol apai nagyszüleim éltek és hozzájuk elég gyakran jártunk. A lovakat azután eladogattuk, most már egy sincs, de én mindig úgy gondoltam, hogy ha majd felnövök, akkor ezekkel a csodálatos állatokkal szeretnék foglalkozni. Versenyzői vagy belovagló pálya lebegett a szemem előtt. A középiskolás évekre ez a vágy kicsit elkopott, s mivel Debrecenben tanultam, az Ady Endre Gimnáziumban, egyre kevesebbet tudtam lovagolni.

– Mikor ültél először lovon?

– Már akkor, amikor még nem emlékszik rá az ember. Ezt az állításomat egy fénykép bizonyítja, amin a tesómmal ülünk egy lovon. Édesapám négyéves koromban kezdett tanítani lovagolni. Én egy ideig versenyeztem is, díjugratásban.

– És a nővéred?

– Természetesen ő is édesapám keze alá került, de végül jogász lett, az ELTE-n tanult, most posztgraduális képzésen van Rómában, Erasmus ösztöndíjjal. Évekig együtt laktunk egy

"Még mindig jobban bízom a lovakban, mint a kutyákban"

pesti albérletben. Cicája van, akit magával vitt az örök városba. Nem bánom, mert elég rendetlen jószág, Zsófiával nagyon egymásra vannak hangolva, hallgat rá, ha szól neki. Megjegyzem, anyukám is lovagolt. Ő korábban a Nyíradonyi Polgármesteri Hivatalban a Műszaki Osztályt ve-

zette, most a megyei kormányhivatalban dolgozik

– Nem féltél a lótól?

– Nem, és valamiért még mindig jobban bízom a lovakban, mint a kutyákban. Nagyon furcsa az, hogy jobban tartok a kutyaharapástól, minthogy meg-rúg egy ló, pedig azért van különbség annak következményében. Ezt apukám tudja bizonyítani, akit olyan súlyosan rúgott hasba egy ló, hogy műteni kellett. Tőle tudom, hogy nem jó a ló mögött állni. Erőszakkal egyébként egyik állatot sem lehet idomítani. Ahhoz jó hozzáállás és sok türelem

kell. A lónál is, a kutyánál is ki kell alakulnia egyfajta köteléknek az emberrel. Versenyeken azonnal kiderül, ki ül olyan lovon, amit ő lovagolt be, akivel kezdetek óta együtt dolgozik és ki az, aki csak ráült egy lóra, amikor az már „készen volt”.

– Egyből felvettek az egyetemre?

– Igen. Nem is gondoltam, hogy máshová jelentkezzek. Az sem tartott vissza, hogy nem biológia-kémia tagozatra, hanem angol-német tagozatra jártam. Persze a felvételi tárgyakból is emelt szintű vizsgát tettem. Ha nem vesznek fel, gondoltam, elmegyek lovagolni Németországba és a következő évben újra jelentkezem.

– Részt veszel-e a hallgatói élet szervezésében?

– A hallgatói önkormányzat nemzetközi kapcsolatokért felelős tagja vagyok. Én próbálok együttműködni külföldi hallgatótársainkkal és képviselőikkel. Ha arra van szükség, akkor mindenestül vagyok, fordítok, tolmácsolok.

– Mennyire igénylik a segítségedet?

– A nagyobb rendezvényeken mindenképpen kell, hogy kapcsolatot te-

remtsünk egymással, amit a kezdetektől szorgalmazok, mióta az önkormányzatban serénykedek. Úgy tapasztalom, nagyon örülnek annak, ha ez sikerül, ha úgy érzik, ugyanannak a közösségnek, az alma mater közösségének a tagjai ők is és mi is. A nemzetközi hallgatók talán helyzetük okán is nyitottabbak, olykor a mi részünkről hiányzik az elegendő aktivitás.

– Vannak-e külföldi barátaid?

– A nemzetközi röplabda csapatban szoktam játszani, a 24 tagból ketten vagyunk magyarok. Olyan talpraesettek voltunk, hogy a járvány időszakban is találtunk lehetőséget az edzésekre.

nyelven is. Biztosan azért alakult ki ez a véleményük, mert használad is a tudásodat.

– Angolból felsőfokú, németből sajnos csak középfokú nyelvizsgám van. Évek óta halogatom a felsőfokú vizsgára jelentkezést, de talán majd már arra is sort keríttek. Tény, hogy keresem a lehetőségeket az idegen nyelvek használatára. Amikor demonstrátor lettem az Anatómia tanszéken, nem titkolt célom volt, hogy gyakorolhassam a német nyelvet. A két évből a leghosszabb ideig német gyakorlatokon vettem részt, segítve a hallgatókat. Mindig ott sűrögtem-forgtam, ahol idegen nyelveket is ta-

– Meddig jutottál el?

– Második lett az ötödik évfolyam. Az Equus Napokról a Bos Major az elsők közül került ki. Nagyon büszke vagyok a hallgatótársaimra. Annyira erős volt az összetartás, és olyan jó hangulat uralkodott végig, hogy úgy éreztük, mi vagyunk a legtöbben. Nagy károkat okozott a Covid a világon, a mi egyetemünkön egy értékes hallgatói hagyomány fennmaradását veszélyeztette. Megnyugvással tölt el, hogy már nem szakadnak meg az Equus Napok, hiszen megismerték az elsők és átélhették a másodikok is. Biztos vagyok benne, hogy tovább éltek. Számunkra pedig az utolsó lehetőség volt, ezért rá is tettünk néhány lapáttal.

– Milyen érzés elballagott hallgatónak lenni?

– Még nem fogtam fel a változást, hiszen itt töltöm napjaim nagy részét, ide járok a könyvtárba tanulni.

– Ballagási beszédedben is említetted, hogy a könyvtár az a hely, ahová el lehet bújni.

– Harmadévből jöttem rá arra, hogy a könyvtárban tudok a legjobban tanulni. Azóta ott töltöm a vizsgaidőszakjaimat. Ha nem ebben a könyvtárban, akkor egy másik budapesti bibliotékában. Szerintem fontos lenne megnövelni a nyitvatartási időt nálunk is.

A Hallgatói Centrumba viszont – ez a másik kedven helyem a Campuson – éppen nem elbújni járok. Ez az a hely, ahol mindig van valaki, akit ismerek és akivel tudok beszélgetni. Amikor társaságra vágyok, annak a reményében nyitok be a centrum ajtaján, hogy kicsit el tudom majd terelni a figyelmemet a tanulásról, ne kelljen egyből visszaülni a könyvek és jegyzetek elé, ha épp csak kifújtam magam a friss levegőn.

– Melyik tantárgy volt számodra a legnagyobb akadály?

– Bár lehet, hogy nem a legnehezebb volt, de nekem a Biokémia esett a legrosszabbul. De a Szövettan 2. is meggyötört.

"Annyira erős volt az összetartás, és olyan jó hangulat uralkodott végig, hogy úgy éreztük, mi vagyunk a legtöbben"

– Eljutottál az öt év alatt külföldi tanulmányokra?

– A múlt szeptemberben egy hónapot töltöttem a Bécsi Állatorvostudományi Egyetem klinikáján, ez volt a nyári gyakorlatom. Három hétig dolgoztam a kisállatklinikán. Az aneszteziológiára osztottak be, de megpróbáltam és sikerült elintéznem, hogy a lovakhoz is menni tudjak. Nagyon sok orvos volt a klinikán, mindenholnan érkeztek. Arra számítottam, hogy ott csak németül beszélnek majd, de az orvosok 80 százaléka külföldről jött és többen nem is tudtak németül.

– Rólad viszont azt mondják, nagyon jól beszélsz angol és német

nulhattam. A jövőben a francia tudásomat szeretném használható szintre emelni.

– Van egy szűkebb kör is, amiben jól érzed magad?

– Az első évtől kezdődően nagyon jó hármass barátságot ápolunk **Danyi Zolival, Fodróczy Bettivel**. Ők annak a nagyobb baráti társaságnak a részei, amely mai, főleg ötödévesekből és idén végzett állatorvosokból áll. Talán versenynek is mondható közöttünk, hogy szeretjük kipróbálni magunkat. Első éven Zoli volt a Bos Major jelöltünk, másodévből Betty, majd kimaradt két év a járvány miatt, most pedig én indultam a címért.

Egy nappal a vizsga előtt azt álmodtam, hogy ötöst kaptam, viszont a valóságban megbuktam. Tanultam az álmokból. Ha álomban megbukok, akkor már biztosan tudom, át fogok menni.

– **Mi volt a legnagyobb élményed klinikai tanulmányaid során?**

– Negyedév óta rendszeresen járok önkéntesen ügyelni Üllőre. Egy idő után olyan jó kapcsolatba kerültem az ott dolgozókkal, hogy sokkal többet megengedtek már, mint amennyi egy hallgató feladata lenne. Nevezetesen a lovak napközbeni monitorozása, alapértékeik felvétele. Figyelemmel kell kísérni a betegek állapotát, és ha rossz irányba változik, akkor azt jelezni kell az állatorvosoknak. Így folyamatos a megfigyelésük. Már az első ügyeletos éjszakám örökké emlékezetes marad, ki sem tudom verni a fejemből. Éjjel egy órakor kezdődött el egy híres magyar sportló, fedező mén kólika műtétje. Reggel hatig ott maradtam vele az ébresztő boxnál, amíg fel nem állt! Tavaly nyáron szintén éjfél után érkezett meg egy teve kanca a törött lábú csikójával egy cirkuszból. Az is izgalmas eset volt!

– **Mi az, ami jelenleg leginkább érdekel az állatorvoslásban?**

– A lógyógyászat, ezen belül a sántaság gyógyítása és a képpalkotó diagnosztikai eszközök használata.

– **Ismered már a II. félévi beosztásodat?**

– Csak néhány részletét. Az élelmszerhygiéniai és a laboratóriumi gyakorlatomat Debrecenben akarom elvégezni. A választott gyakorlatok közül 8 hét lovas lesz, ebből egy hónapot az üllői klinikán szeretnék eltölteni. A második hónap még képlékeny. Kislátásban van Berlin, az Erasmus program támogatásával, de van egy álmom: gyakorlat Dubaiban. Alapvetően nem a Közel-Kelet vonz, hanem az ottani világszínvonalú klinika munkája.

– **Hogyan képezed el a jövődet a szakmában?**

– Többféle opciót látok magam előtt.

"A Hallgatói Centrum, az a hely, ahol mindig van valaki, akit ismerek és akivel tudok beszélgetni"

De mindegyikben benne vannak a lovak. Korábban gondoltam rá, hogy kijárós állatorvosként működjek, de ma már klinikán képzelem el a gyógyító munkámat. Szívesen dolgoznék az egyetem munkatársaként is. Ebben segíthet az az egyéves, rotációs jellegű gyakornoki program, amiben friss diplomás doktorok vehetnek részt, már fizetésért, havi vagy kéthavi bontásban a klinika különböző részein, mint a belgyógyászat, a sebészet, a képpalkotó diagnosztika. Mindenképpen szeretnék külföldi gyakorlatot is szerezni.

– **Mivel foglalkozol szívesen a szabadidődben?**

– Mint már említettem, a röplabda (és a strandröplabda) képes kiszakítani a tanulással telő időből. Most is hoztam magammal a cuccomat, a beszélgetésünk után máris indulok játszani, mert már egy hete nem mozgottam semmit, csak ültem, ültem. A másik mániám a nyelvtudásom fejlesztése autodidakta módon. E téren összekötöm a kellemet a haszonnal. Az utóbbi időben csak német nyelvű könyveket olvasok, magyar nyelven írt könyv már vagy két éve nem volt a ke-

zembem. Ezzel az a baj, hogy nehéz Pesten beszerezni jó német könyveket. Általában az Amazonról rendeldek.

– **Ismerőseid szerint utazni is szeretsz!**

– Nagyon! A húgomat és barátaimat sokszor látogattam már meg Olaszországban. Érdekes módon az utazásból maga az utazás tetszik a legjobban, amíg az egyik pontból elérkezem a másikba. Olykor ugyanis jobb odajutni, mint ott lenni a célban. Ez talán annak lehet a következménye, hogy imádok repülni. Vannak álmom úticéljaim. Izland és Dél-Afrika. Afrikába épp az International Day-en kaptam meghívást.

– **Egy hallgatótól?**

– Pont egy olyan sráctól, akivel együtt röplabdázunk. Megkérdeztem tőle, hoztak-e magukkal valamilyen alkoholos italt. Azt felelte, hogy sajnos azt nem tudtak, mert nehéz lett volna repülőn szállítani, úgyhogy menjek el Dél-Afrikába és ott majd megkínálnak!

– **Váljék majd egészségedre!**

A portrék a szerző felvételei

Április 6-án a hagyományos hallgatói hangversenyek – melyen verseket is hallgattunk és természetfotókat csodáltunk –, május 6-án a Katedrock zenekar tizedik

születésnap koncertjének adott otthon az Aula. A pihentető majd felfrissítő események hangulatát néhány fényképpel igyekszünk felidézni.

Zeneszó az aulában

Balázs Gusztáv felvételei

Körkörös gazdálkodás a tejtermelő tehenészetekben

Precíziós rendszerek a körkörös gazdálkodás támogatására tejtermelő gazdaságokban címmel rendeztek konferenciát és kerekasztalbeszélést az Állatorvostudományi Egyetemen március 3-án.

Dr. Ózsvári László és a szerző

DR. BÁRDOS KRISZTINA

A konferencia és kerekasztal beszélgetés a „Cirkuláris modellek precíziós rendszer-támogatása tejtermelő gazdaságokban” című VP3 kutatási pályázat zárófejezete volt, mely során a cirkuláris gazdálkodás alapértékeit a mezőgazdaság, azon belül is az árutejtermelő gazdaságok szempontjából világította meg. A cirkuláris modell az egyetlen olyan választható, a fejlődés irányába ható gazdálkodási rendszer, mely az erőforrások felhasználása és a hulladékképződés tekintetében fenntartható. A pályázat, és így a zárórendezvény célja magyarországi árutejtermelő gazdaságok cirkuláris menedzsment döntési lehetőségeinek bemutatása, a 4000-es szarvasmarha létszámú Hunland Farm Kft. gyakorlata alapján.

Az első előadásban **Dr. Markus Gabriella**, a Markus Tejlabor Kft. ügyvezetője összefoglalta a laboratóriumi munka eredményét, melynek célja a precíziós rendszer tőgyegészségügyi menedzs-

mentjének támogatása volt. Az állatmegfigyelő rendszerek használatával jelentősen lerövidült a tőgyegészségügyi problémák észlelési ideje, így kisebb tejvesztéssel, munka- és gyógyszerköltség ráfordítással, nem utolsósorban a selejtezési mutatók csökkentésével komoly lépést tett a menedzsment a fenntartható gazdálkodás irányába.

Dr. Bárdos Krisztina (ÁTE) előadásában ismertette a pályázat további eredményét, egy, az árutejtermelő gazdaságok számára elérhető nyilvános digitális platformot, mely a telepek cirkuláris gazdálkodást megközelítő menedzsment döntéseit támogatja. A „Circularcow” platform az Egyetem honlapjáról érhető el.

A tejtermelő állományok fenntartható takarmányozásáról szóló előadásában **Dr. Ivanyos Dorottya** (ÁTE) kiemelte a

Dr. Ivanyos Dorottya

hazai termesztésű fehérjetakarmányarány növelésének fontosságát az import fehérjehordozó takarmányokkal szemben.

Chiara Pizzocheri, a Hunland Farm Kft. ügyvezető igazgatója záró előadásában beszámolt arról, hogy a projekt

Résztevők a konferencián

keretében a tehenészetük egy komplett, a cirkuláris gazdálkodás menedzsment rendszer működtetése alapadatainak előállítására képes technológiai fejleszt-

Chiara Pizzocheri

tést hajtott végre, valamint bevezette és alkalmazza a körkörös gazdálkodás környezeti szennyezést csökkentő, tejtermelő tehenészet telepek számára kialakított menedzsment rendszerét. A technológiai fejlesztéseknek köszönhetően a szaporodásbiológiai mutatók jelentősen javultak, ennek hatására a tejelő tehenek selejtezési aránya csökkent, a hasznos élettartam növekedett.

A kerekasztal-beszélgetés során **Dr. Ózsvári László** (ÁTE) a kutatási program vezetője kihangsúlyozta, hogy a cirkuláris gazdasági rendszer a társadalmi felelősségről, a környezetterhelés megállításáról, a bioszféra megóvásáról szól, de nem utolsósorban a piaci szereplők versenyképességét is meghatározza a körforgásos rendszerbe történő integrációjuk.

Karrier nap a Hallgatói Központban

Egyetemünk számos rendezvényt szervez a magyar és külföldi hallgatói számára, ahol tájékozódhatnak a diplomaszerezés utáni lehetőségekről. Ilyen például a minden februárban megrendezésre kerülő egyetemi Állásbörze is. A nagy sikerű rendezvényen számos hazai és külföldi munkaadó, állatorvos, klinika kínál találkozási, ismerkedési lehetőséget a hallgatóknak, akik így könnyebben tudnak dönteni az állatorvosi szakma szerteágazó lehetőségei között.

Van azonban egy másik esemény, a Karrier nap (Career Day), ami minden évben, március egyik szerda délutánján zajlik és egyre nagyobb népszerűségnek örvend mind a hallgatók, mind az öregdiákok körében.

DR. MÁNDOKI MÍRA

egyetemi docens

A végzett hallgatók pályakövetéséhez – többek között – jó lehetőséget nyújt a közösségi média, amin keresztül engem is sokan szólítanak meg, gyakran szakmai kérdésekkel. Emellett mindig szóba kerül, hogy mennyire hiányzik nekik az egyetemi élet, a kampuszunk hangulata, illetve az itt töltött évek feledhetetlen vidámsága.

Miért nem használjuk ki ezt a lehetőséget? Miért nem biztosítunk nekik alkalmat arra, hogy visszajöjjenek és újra beszívják a park levegőjét? Így fogalmazódott meg bennem a Karrier nap ötlete, amit 2018-ban valósítottunk meg először. Az eseményre 4-5, különböző évben végzett, különböző országokból származó és különféle területeken dolgozó volt diákunkat hívjuk meg, hogy tartsanak egy-egy előadást magukról és

a karrierjükéről. Beszámolójukban elmondhatják például, hogy hogyan választották a szakterületüket, milyen nehézségek voltak a pályaválasztásnál és az elhelyezkedésnél, hogyan találtak megfelelő állást maguknak, mit tudtak hasznosítani az egyetemi oktatásból és milyen tanácsaik vannak a most idejáró diákoknak.

Sok egyetemi munkatárstól kaptunk lelkes támogatást és ötleteket, a kezdeményezést felkarolta az idegennyelvű képzésért felelős rektorhelyettes, **Prof. Bartha Tibor**, az Idegennyelvű Tanulmányi Osztály vezetője, **Lessi Péter** és kollégái, akik sok munkát és időt fektettek a szervezésbe és abba, hogy a Karrier nap sikeres legyen.

A 2018-as első Karrier napon **Martina Neidhart**, svájci lógyógyász specialista, akupunktúrás és csontkovács-állatorvos, **Amelia Stevens**, angol lógyógyász és haszonállat-specialista, a saját családi praxisukban dolgozó német **Bero Gehl**, a kutatói pálya iránt érdeklődő francia **Cecilé Yvon** és **Evelyn Coleman**, frissen végzett ír állatorvos voltak a meghívott vendégek.

2019-ben **Tretter Olga** magyar, de angliai kisállatpraxisban dolgozó állatorvos volt az egyik előadó, aki egy kis vidéki magyar praxist cserélt fel nagyforgalmú angol praxisokra. Neki volt Magyarországon először akkreditált macskabarát praxisa és jelenleg is az egyik legnagyobb szaktekintély a kisállatfogászat területén. A 2016-ban végzett **Amelia Stevens** újra eljött hozzánk és mesélt arról, miért cserélte fel a kezdeti kisállatpraxisát lógyógyászatra és tejelő tehének ellátására. Meghívott vendég volt **Pleva Dániel**, aki a gyakorló

állatorvoslás helyett az oktatást és kutatást választotta. Dani abban az évben még PhD hallgató volt az Élelmiszerhigiéniai Tanszéken és a kutatás rejtelmeibe avatta be az érdeklődőket. Negyedik előadónk, **Mark Hedberg** diplomaszerezés után 3 évig Szaúd-Arábiában, majd pár évig Angliában dolgozott, saját praxist is nyitott, majd végül 2018-tól egy biotechnológiai cégnél dolgozik értékesítőként.

Talán a fenti felsorolásból is látszik, hogy már eddig is sikerült az állatorvoslás széles palettáját lefedni a meghívott előadókkal, de természetesen mindig vannak új ötletek és új jelentkezők. A Karrier napot mindig valamelyik nagyobb, új előadóban tartjuk, hogy elegendő helyet tudjunk biztosítani az érdeklődőknek.

Karrier nap – Covid után

A Karrier nap a járványügyi korlátozások miatt 2020-ban és 2021-ben is elmaradt, ezért örömmel vetettük bele magunkat az idei esemény szervezésébe.

Mivel minden előadóterem foglalt volt, a jelentkezők hamar lefoglalták a kiadó 70 helyet, az idén a Hallgatói Központban megrendezésre kerülő eseményre és így telt házra számítottunk. Persze az is lehet, hogy az előadások utáni borkóstoló ténye is sokat nyomott a latban.

Az idei estét Prof. Bartha Tibor, nemzetközi rektorhelyettes nyitotta meg, aki hangsúlyozta a Karrier nap fontosságát és örömet fejezte ki, hogy szívesen, sőt örömmel jönnek vissza hozzánk a volt hallgatóink.

Az est levezetője én voltam, röviden bemutatam minden előadót és moderáltam a kérdéseket.

Elsőként **Alix Wieland**, német állatorvos beszélt, aki saját, elsősorban kisállatokkal foglalkozó klinikáját mutatta be, melyet 2017-es diplomaszerezése óta vezet. Virtuálisan végigkalkulált minket a klinikán, elmondta az esetszámokat, az állatfaji megoszlást és bemutatta a fontosabb műszereket. Kihangsúlyozta az egyetemen kialakult barátságok fontosságát, elmondta, hogy az itt végzett német állatorvos évfolyamtársaival egy „forró drótot” tartanak fenn, ahol minden felmerülő kérdésükre, nehézségükre választ kapnak, de úgy is segítik egy-

mást, hogy például a klinikája vonzókörzetébe tartozó gazdasági haszonállatokat és lovakat az egyik volt csoporttársa kezeli. Ezzel elérik, hogy a tulajdonosok ne csak társállataiknak, de akár nagyállataiknak is gyorsan kapjanak megbízható ellátást. A nagyállatos kolléga pedig Alix rendelőjébe küldi a területén élő, segítségre szoruló kisállatokat gazdáikkal.

A legkevesebb kompromisszumot kössék

A második előadó a francia **Catherine Hauw** volt, aki nagyon kalandos életutat járt be már egyetemi évei alatt. Párizsban, majd Kanadában tanult, azután Magyarországra jött egyetemre, majd négy különböző országban töltötte nyári gyakorlatait és diplomájának megszerzése óta is szinte folyamatosan úton van. Vadállatokkal foglalkozó állatorvos lett, aki különösen a nagymacsák gyógykezelése iránt érdeklődik. Dolgozott számos állatkertben, rehabilitációs központban és fajmegőrzési telepen, Indiában, Angliában, Ausztráliában, Thaiföldön, Tahitin és Olaszországban. A szíve csücske, ahová mindig visszatér, a Dél-Afrikai Köztársaság. Catherine sokat beszélt a hallgatóknak arról, hogy milyen trükkökkel találhatnak maguknak fogadóhelyet a szakmai gyakorlatokhoz, hogyan érdemes felvenni a kapcsolatot különféle állatkertekkel, nemzeti és vadasparkokkal. Megemlítette az amerikai különbözeti vizsga témáját és élelmes tanácsokat adott, hogyan lehet a legjobban megoldani a vizsgára való felkészülést. Kihangsúlyozta, hogy minden döntés előtt érdemes magunknak felsorolni az érveket és ellenérveket, elgondolkozni, hogy mitől lennének boldogok, mi az, amit várunk például a leendő munkahelyüinktől és ezeket figyelembe véve könnyebben tudjuk meghozni a döntést. Arra is figyelmeztette a hallgatókat, hogy sok álláslehetőség van, a lehető legkevesebb kompromisszumot kössék, mikor kiválasztják leendő munkahelyüket.

Harmadik előadóként **Juhász Thomas** következett, aki félig magyar származású és beszél is magyarul. Thomas 2021-ben szerzett diplomát egyetemünkön, de addigra már volt egy MSc fokozata „környezettudomány és környezetpolitika” területen és veszé-

lyeztetett fajokra specializálódott biológus diplomája is. Thomas regisztrált állatorvos Írországban, ahol jelenleg a PhD munkáját is csinálja, aminek témája a fogságban tartott tengeri nyúlhal (*Cyclopterus lumpus*), a tengeri sün

(*Paracentrotus lividus*), a földközi-tengeri uborka (*Holothuria forskali*), és ajakoshal fajok (*Labrus spp.*) jólétének kutatása a fény elnyelésének és visszaverődésének segítségével. Saját magát víziállatokra specializálódott állatorvosnak tartja és felhívta a hallgatók figyelmét arra, hogy mekkora potenciál van a halak, valamint étkezési célra tenyésztett vízi állatok gyógyítása terén.

Sokszor kell korán kelni

Az előadók sorát idén **Sós-Koroknai Viktória** zárta, aki magyar-kanadai kettős állampolgár, de Magyarországon él és a Fővárosi Állat- és Növénykert egyik ellátó állatorvosa, két kisgyermek édesanyja. Ezen kívül ő látja el a Budakeszi Vadspark állatorvosi felügyeletét is. Mielőtt Viki 2013-ban végzett az Állatorvostudományi Egyetemen (akkor Szent István Egyetem Állatorvos-tudományi Karán), zoológiát tanult a Guelphi Egyetemen, Kanadában. 2016-ban letette a kanadai különbözeti vizsgát, azzal a tervvel, hogy ott fog dolgozni, de aztán mégis visszajött Magyarországra. 2020-ban védte meg doktori fokozatát a Soproni Egyetemen.

A hallgatók nagyon érdeklődtek voltak, sok kérdést tettek fel és szerencsére a borkóstoló alkalmat adott arra, hogy

tovább faggassák a megjelent öregdiákokat. A vakkóstolás mellé ötletes játékokat is szervezett a meghívott cég. A rendezvény sikerét mutatja, hogy a Karrier nap végéhez közeledve alig lehetett kitessékelni a Hallgatói Központból a vi-

dáman beszélgető társaságot. Meghívott előadónk visszajelzései alapján ők is nagy örömmel és szeretettel vettek részt rendezvényünkön.

Egy hallgató aktív korában van, hogy rosszul él meg dolgokat, problémákat lát az egyetemen és szóvá is teszi azokat. Volt hallgatóink beszélgetései alapján, diplomaszerezés után többnyire kiderül, hogy mindig, mindenhol vannak ilyen problémák és összességében véve elégedetten gondolnak vissza arra, amit az Alma Mater-től kaptak. Lehet, hogy hallgatóként zavarta őket a kora reggelre időzített ZH írás, de mostanra már megértették, hogy ha például össze akarják szedni a pénzt praxisuk felújítására, akkor bizony sokszor kell korán kelni és sokat kell dolgozni. A mottó az is lehetne, hogy „csak a szépre emlékezem...”, legalábbis ez hallatszott ki az öregdiákok lelkes előadásaiból.

Már készülünk a következő évi rendezvényre, mert van bőven jelentkező, aki szeretne mesélni magáról a mostani hallgatóknak. A jövő évi Karrier nap március 22-én, szerdán lesz az immár hagyományos borkóstolóval egybekötve. Bár nem szeretnék sokat elárulni az eseményről, de lesz hatósági állatorvos, sürgősségi specialista és egzotikus állatokkal foglalkozó állatorvos is az előadók között. Már nagyon várom!

A 25. Grác konferenciát rendezte meg Egyetemünk

Kerekasztal-beszélgetés az orvosi és állatorvosi képzés jövőjéről

A Grác konferencia egy 1995 óta ismert oktatásfejlesztési rendezvény, amely az orvosi és állatorvosi egyetemi képzés fejlesztését, modernizálását szolgálja. A konferencia mindig tematikus. Tavaly a nem szakmai érvényesülési készségek (life skills) oktatása volt a téma, de sajnos a járványhelyzet miatt csak online keretek között. Idén áprilisban a mesterséges intelligencia (AI), a digitális eszközök (DT) és a virtuális/kiterjesztett valóság (VR/AR) használatára helyeztük a hangsúlyt. Ez a téma nagyon előremutató és aktuális az orvos- és állatorvosképzésben. A meghívott előadók között vegyesen voltak orvos és állatorvos végzettségű egyetemi oktatók.

MÁNDOKI MÍRA, TÓTH ISTVÁN

A csütörtöki napon, Prof. Bartha Tibor rektorhelyettes megnyitó szavai után, a két vitaindító előadást Andrew T. Maccabe (USA) és Pierre Lekeux (Belgium) tartotta. Prof. Maccabe, az Amerikai Állatorvosképző Intézmények Szövetségének (AAVMC) igazgatója, az állatorvosképzés jövőjéről tartott érdekes előadást, érintve a telemedicina, a robotika és a személyre szabott oktatás fogalmát, valamint kiemelve az időszakos akkreditáció jelentőségét. Prof. Lekeux, az Európai Állatorvosképző Intézmények Értékelő Rendszerének (ESEVT/EAEVE) igazgatója, a digitális

eszközök és a mesterséges intelligencia (DT/AI) állatorvosképzésre gyakorolt hatását emelte ki. Két pontba csoportosította a modern technikákhoz kapcsolódó gondolatait: egyrészt az AI/DT állatorvosképzés javítására gyakorolt hatásáról beszélt, másrészt kiemelte, hogy mostantól fel kell készíteni a hallgatókat a AI/DT rutinszerű használatára.

A következő szekcióban rövid előadások következtek a DT/AI felhasználási lehetőségeiről. Balka Gyula, egyetemi docens (ÁTE, Patológia) a 3DHitech metszetszkennerek oktatásban, kutatásban, konzultációban és diagnosztikában használható lehetőségeit foglalta össze. Dénes Lilla, tudományos segédmunkatárs (ÁTE, Patológia) egy Európai Unió projekt segítségével létrehozott hordozható telediagnosztikai eszköz, a Swinostics működését mutatta be. Budaházy Szabolcs, cégvezető (ARWorks) a virtuális/kiterjesztett valóság felhasználási lehetőségeit hangsúlyozta és a céggel lehetőséget adtak az oculus-ok kipróbálására is. A kávé- és ebédszünetekben sokan álltak sorban, hogy részesei legyenek ennek a különleges élménynek.

Az ebéd utáni szekció, Prof. Kollár János, klinikai pszichológus (SE, Magartartástudományi Intézet) előadásával kezdődött, amiben a VR/AR használhatóságát mutatta be egy orvostanhallga-

tókon végzett kísérleten. A demens betegekkel kapcsolatos gamifikáció a vizsgajelzések alapján nagy sikerrel segítette a hallgatókat a betegség és benne szenvedők jobb megértésében. Ezek után a 3D anatómia szekció következett. Taimur Alavi (az „ivalalearn.com” létrehozója) bemutatta a különböző technikákat, szoftvereket és megközelítéseket, ahogyan 3D anatómiai oktatóanyagokat lehet létrehozni. Czeibert Kálmán (LimesVet Ltd.) a 3D modellezés oktatásban és klinikumban betöltött szerepét hangsúlyozta látványos szemléltetéssel. A kávészünet után – ahol a poszterek, illetve korábbi konferenciák fotói voltak láthatók folyamatosan egy tévén – a konferencia résztvevői átvonultak a Zimmermann előadóba, ahol Reinitz László Zoltán, egyetemi adjunktus (ÁTE, Anatómiai és Szövettani Tanszék) tartott élő bemutatót a tanszék 3D projektorával. Az orvos és állatorvos oktatók nagyon élvezték, hogy a 3D szemüveggel részletesebben és szemléletesebben lehet követni az anatómia képletek magyarázatát.

Az előadás után kampuszlátogatásra invitáltak a külföldi és magyar vendégeket. Szilasi Anna egyetemi adjunktus (ÁTE, Patológia) vezette körbe az érdeklődőket az épületekben, a parkban és a kisállatklinikán, miközben mesélt az Egyetem múltjáról, jelenéről, jövőjéről.

Este hattól „In VIN veritas” címmel, a Veterinary Information Network (VIN) szponzorálta borkóstolóval egybekötött poszter bemutatásra gyűltünk össze. A digitális poszterpartin a szerzők egy-egy pohár borral a kezükben ismertették eredményeiket. Az esemény nagyon jó hangulatú volt és minden résztvevő megjegyezte, hogy a poszterek bemutatására ez a legmegfelelőbb forma.

*

A péntek délelőtti szekción Renate Weller (Kanada), Sarah Baillie (Egyesült Királyság), Evelyn Steinberg (Ausztria) és Lucy Murray (Egyesült Királyság) tartott előadást online, hiszen ők különböző okokból (távolság, programütközés, vagy éppen Covid fertőzés)

nem tudtak végül személyesen jelen lenni a konferencián. Renate Weller (a Calgary Egyetem Állatorvosi Karának dékánja) arról beszélt, hogy a drága megoldások mellett a mindenki számára elérhető és kéznél lévő okostelefonok lehetőségeit is sokféle módon ki lehet használni. Sarah Baillie (a Bristol Állatorvosi Egyetem professor emeritusa) a tükrözött osztályterem használatának előnyeiről beszélt a pandémia okozta változások tükrében. Hangsúlyozta, hogy az innovatív megoldások bevezetése mellett a pedagógiai módszerek és a tényeken alapuló oktatás ötvözése a megoldás. Evelyn Steinberg, pszichológus (a Bécsi Állatorvosi Egyetem Oktatásfejlesztési osztályának kutatója) az önszabályozott tanulás jelentőségét emelte ki a technológiai fejlesztések világában. Előadása nagyon felkeltette a jelenlévő oktatók figyelmét, számos kérdést kapott és többen elkérték az előadását közvetlenül a szekció után. Lucy Murray (ADInstruments) a cégük elektronikus oktatási portfólióját mutatta be kiemelve, hogy a mai modern hallgatók oktatásához már más pedagógiai módszerek szükségesek.

Az ebéd után **Alessandra de Cesare** (Olaszország) és **Alessandro Seguíno** (Egyesült Királyság) mutatta be a virtuális vágóhid projektjüket, amelyet az élelmiszerhigiénia egyik témájának oktatására használnak Bolognában. Az összefoglaló előadás után virtuálisan végig is vezették a nézőket a vágóhídon, bemutatva a hallgatóknak szánt játékos, ám mégis szakmai feladatokat. **Nagy András Dávid**, egyetemi docens (PTE, Általános Orvostudományi kar, Anatómia) a régi hagyományos oktatási módszerek megőrzését és a modern módszerek ötvözését tűzte ki célul. Előadásában arra kereste a választ, hogy a megváltozott kommunikációs közegben az anatómia részletgazdag oktatását vagy az új generációk eltérő igényeit kell-e szem előtt tartani. **Cécile Yvon** (Vet-AI.com, a Klinikai Részleg vezetője), Egyetemünk 2014-ben diplomázott hallgatója egy olyan digitális platformot mutatott be, ahol online segítséggel könnyebben lehet diagnosztizálni különleges eseteket, ezáltal előrevetítve a telemedicina állatorvosi felhasználását és az állatorvosi kezelések jövőjét. A nap utolsó előadója, **Gerics Balázs** (Bécsi Állatorvosi Egyetem, Anatómia) a

kevert oktatásban (blended learning) rejlő lehetőségeket emelte ki, hangsúlyozva, hogy ez a módszer több, mint a személyes és az online oktatás kombinációja.

A Gálavacsorán a finom ételek mellett baráti beszélgetésekre, tartalmas eszmefuttatásokra és sikeres kapcsolatépítésre került sor. Gyorsan szállt az idő

Ciara Reynolds, negyedéves hallgató adja elő poszterét

és meg kellett kérni a vidáman csevegő kollégákat, hogy másnap reggelig fejezzék be a beszélgetést vagy menjenek máshová folytatni.

Szombat reggel az Állatorvosi Információs Hálózat (Veterinary Information Network, VIN) előadásaira került sor. **Balogh Márton**, tudományos segédmunkatárs (ÁTE, Belgyógyászat) mutatta be a VIN-ben található funkciók egy töredékét, hiszen mindenki számára hamar kiderült, milyen szerteágazó ez az információs hálózat. A következő két előadásban **Stijn Niessen**, a Royal Veterinary College címzetes egyetemi tanára (VIN.com) a mesterséges intelligencia segítségével végzett betegség előrejelzés általuk kidolgozott lehetőségét és a virtuális gyakoronoki rendszerüket mutatta be.

A konferencia utolsó eseményeként **Farkas Bertalan Péter** (Tempus Közalapítvány) vezetett egy panelbeszélgetést az orvosi és állatorvosi képzés jövőjéről a konferencia előadások tükrében. A résztvevők Andrew Maccabe, Bartha Tibor, Balogh Márton és Nagy András Dávid voltak. A konferenciát Bartha Tibor rektorhelyettes zárta be.

A felvett előadásokat a konferencia honlapjáról (graco2022.univet.hu) lehet

meghallgatni, valamint az előadások vázlatait és az előadók rövid önéletrajzát letölteni.

A konferencián 100 körüli résztvevő volt jelen minden nap, valamint 20-25 fő követte **Papp Anna** (ÁTE, IT csoport) segítségével és folyamatos odafigyelésével az online térben az előadásokat és nagyon sok érdekességről hallottunk.

Köszönjük Rektor úrnak, hogy engedélyezte az Aula használatát, ami különleges rangot adott a konferenciának.

A Műszaki osztály munkatársai be rendezték a termet igényeink szerint és folyamatosan dolgoztak, hogy mindig rendezett legyen a helyszín.

Örömmel láttuk, hogy az Egyetemünkről is számos oktató vett részt ezen a továbbképzésnek is beillő konferencián; néhány külföldi és magyar hallgató is meghallgatott egy-egy előadást az Equus napok programjai mellett is.

Az egész esemény nagyon vidám, családi hangulatban zajlott és a résztvevők csodálták egyetemünket. A visszajelzések alapján mindenki hasznosnak ítélte az eseményt és új ötletekkel gazdagodva távozott.

„A MEC_SZ_141451 számú projekt az Innovációs és Technológiai Minisztérium Nemzeti Kutatási Fejlesztési és Innovációs Alapból nyújtott támogatásával, a MECENATÚRA (MEC_21) pályázat 2. ALPROGRAM (MEC_SZ_21) pályázati program finanszírozásában valósult meg.”

Hungarians in the world

Life teaches us to avoid any excess of superlatives. We are expected to learn our place in the world. As a result, we often measure our words carefully, almost like balancing all the "pros and cons" on a pharmacy scale. This time however, I will just say it's great to be a Hungarian!

The memorial meeting held on 19 May in the honour of Dr. Ferenc Kovács, a Member of the Academy of Sciences and UVMB's Rector for three terms confirmed for me how right the poet Mihály Vörösmarty was when he wrote: "Here you must live and die." The poet was referring to much more than our existence. Our environment and our circumstances have an enormous impact on the opportunities our life offers, but it is us who can, depending on our abilities and will, do "something" with the "space given by our fate", to quote another poet, Sándor Petőfi.

The speakers of the memorial meeting talked with great respect about Professor Kovács, the scientist, the university builder, the education organizer as well as the six decades he spent at Animal Hygiene Department as the first head of the unit. We were given an insight into the efforts of this dedicated community and the newest laboratory of the Department of Animal Hygiene, Herd Health and Mobile Clinic, as it is called today.

The author of this article was touched the most by the speech of Dr. Jörg Hartung, the president of the International Society for Animal Hygiene (ISAH). Throughout his speech, I had this feeling that it was indeed great to be a Hungarian!

Where did this feeling come from? The professor of the University of Veterinary Medicine Hannover came to Budapest to tell us how concerned Professor Ferenc Kovács had been about the concentration and specialization of

intensive animal farming since the mid 1950s. Having observed the increased frequency and incidence of multifactorial livestock diseases causing significant damage to the economy, he concluded that veterinary training institutions needed a science specialized in disease prevention to support animal health and welfare. He believed that the discipline should also be represented by an international organization where knowledge, ideas and skills can be shared. Diseases are a grave violation of animal integrity and dignity. The Professor focused on disease prevention.

The society's foundation was initiated by Dr. Ferenc Kovács in 1967. The charter was signed in Budapest on 20 November 1970. The founding members were experts from Austria, Bulgaria, Czechoslovakia, Yugoslavia, Poland, Hungary, the German Democratic Republic, the German Federal Republic, the Soviet Union and Sweden.

Dr. Jörg Hartung used a slide show to illustrate his presentation. The slide with the list of founding member states also showed an image of the Berlin Wall to remind the audience of Europe's division at the time. Yes, it was a special achievement in that era to establish an international professional organization that functions to this day.

The ISAH's 20th congress will be held in Berlin in October. As of today, the organization has 52 member states.

As a Hungarian citizen, the Hanoverian scientist's words made me very happy: "Professor Kovács was an outstanding European researcher, a great Hungarian, a mentor and a friend. We will always remember him as a visionary scientist and personality. His memory will remain in our thoughts and hearts."

Gusztáv Balázs

"DR. FERENC KOVÁCS PROFESSOR EMERITUS AWARD. For the fifth year, Member of the Hungarian Academy Dr. Ferenc Kovács presented the Dr. Ferenc Kovács Professor Emeritus Award founded by the Professor with a grant of HUF 400,000 per year", Dr. Péter Sótónyi announced in Issue 11/2009 of the Szent István University Magazine. "In 2005 and 2006, the award was presented in the campus during the Equus Days event organized by the students of the veterinary medicine faculty of Szent István University. Each year, the award was given to two students who achieved excellent academic results and were active in the sports and public life of the university as well. Since 2007 the ceremony has been held as part of the Conference of Student Research Societies, while the award criteria were extended to also include excellent performance in the Research Societies. As a result, the Veterinary Faculty's most prestigious student award was presented to four students in 2007, 2008 and 2009."

Pictures: Professor Kovács presents the award to the best students in 2007, 2008 and 2009.

Conversation with Professor Gábor Bodó

"If you're not afraid of horses, they'll take care of you"

Back when Professor Gábor Bodó was sitting at the desks of the University of Veterinary Medicine Budapest, the streets leading to the campus were still loud with clip-clopping hooves, as the Big Animal Clinic used to be in the heart of the Elizabethtown district. On the other hand, the Hortobágy region was also represented there in the form of Csatlós, the famous Hungarian grey bull, whose statue was erected at the request of Professor Imre Bodó, the father of our interviewee. The head of the Equine Medicine Department and Clinic is one of those teachers who are tied to the Alma Mater through their family roots, too. His story is engaging and his achievements, made together with his excellent colleagues, are impressive. Here's an excerpt from the interview.

"Patient numbers have shown an annual growth of 15-20% in the clinic over the past 5 years, which is primarily due to the increasing quality of professional care and services as well as the significant investments conducted in the previous year"

GUSZTÁVBALÁZS

– Professor, how would you summarize the first twenty years of your life?

– My life situations in this period determined my future path, just like it did for so many other people. I spent my first five years in Hortobágy, the great Hungarian plains. Animals were a part of our daily lives, since my father worked as a director of animal husbandry. The horses used to graze right next to our fence. When I was two, one day I set out on a journey and fell into a ditch the workers had just dug between the barn and our house. They picked me up and put me over to the other side. I went on, and my family later found me among the horses after an intensive search. If you're not afraid of horses, they'll take care of you. You can crawl around under their bellies. Since there were

seven of us, siblings, my parents decided to move to Budapest in the 1970s to make sure we could go into higher education. The years spent in Máta stay with all of us forever as a beautiful memory. As a formative experience of my high school years, I had a lot of success as a junior dressage rider in the national team and a show jumper as Gyula Dallos' student.

– Your father was also born in the capital city, and then studied at the Piarists.

– He graduated from there, too, but first he studied in the Kőszeg cadet school, where he was taken as a prisoner of war at the age of 13. He got back from Garmisch-Partenkirchen... My two brothers and I got our A-levels from the Piarists, too. By then, I had already made up my mind about my

career. During my early dressage rider years, my horse, a Gidran stallion called Ganges, got lame. My juvenile critical attitude to the existing rudimentary options gave me the idea that I could do it differently. That's when I decided to become a horse surgeon.

– How much progress has the world made in terms of treating lameness since then?

– When Ganges got lame, Hungary hardly even had any X-ray equipment yet. Vets often relied on their intuition back then. Owing to its cooling effect, a clay pack can be a good idea for a fresh sprain, but without an accurate diagnosis it was rather just a stab in the dark.

Patient numbers have shown an annual growth of 15-20% in the clinic over the past 5 years, which is primarily

due to the increasing quality of professional care and services as well as the significant investments conducted in the previous year. Procured in 2020, our CT and MRI instruments now allow us to examine limbs in a standing position all the way to the tarsus and/or the hock. Within the first year, the clinic carried out 140 and 120 standing CT and MRI examinations, respectively. This could never have been possible without bringing our outstanding colleague, Associate Professor **Annamária Nagy** home from England. She is specialized in the examination of orthopaedic horse patients and the related imaging diagnostics. Among other things, MRI today allows us to identify injuries to the vital anatomic parts of the hoof, for example, the short section of the deep digital flexor. As a result, treatment can be much more precisely targeted, too.

– **How can you handle the stress that comes with your job?**

– Not always well. I find it especially hard to tolerate if I feel someone was neglectful and failed to complete a

task, which may cause harm to horses. As I grow older however, I seem to realize more and more that a kind word can often be more effective than any reprimand. If I can, I try to solve problems in a more peaceful way than I used to. As far as I'm concerned, horse riding is still the best stress relief. I love reading, too. All in all, I think family is the most important thing as it gives you the security you need and helps you in whatever problems you're going through.

– **The Bodó family is legendary for being so extended as it is...**

– My father will be 90 this year, my mother is 87. Together with my siblings, the 36 grandchildren and the 36 great-grandchildren, the "immediate" Bodó family has over 100 members. My wife and I have always thought having a big family is a great thing. We're both very happy to be the parents of our four beautiful children. My wife is a criminal lawyer. Her complex job involves a lot of responsibility, but she takes care of the daily tasks and motherly duties that come with our four children, and I will be eternally

grateful to her for that. Without her support, I wouldn't be where I am today. We moved to Pestlőrinc in 2001 so that we could live close to both the Clinic and the Court. Twenty minutes is still a safe distance even when you have to hurry to the surgery.

Finally, let me share with you a few things that have been motivating, driving and inspiring me ever since my childhood. I have been involved with the Regnum Marianum community since the age of five. As an adult, I organized weekly gatherings and week-long nomadic camps up until the early 2000s. Today, our children are members and leaders of these small communities, which were forbidden and persecuted under the "cursed" Communist regime. In the last 20 years, my wife and I became members of the Families in Jesus Community as chief organizers or participants of many events. For example, we have been involved in preparing engaged couples for marriage. I believe these things can be the fundamental pillars of a Christian Hungary.

Interview with graduate student János Kiss

"I always spent time where I could learn foreign languages, too"

Communities can be successful even if their representatives don't always win. University graduate János Kiss can consider his performance at this year's Equus Days as a success. Although he didn't win the Bos Major election, the students of his year group were always the most active participants in each event. He also told us how he had been using every opportunity to improve his language skills while having equine medicine on his mind all the time. As a result, he gained an unforgettable experience as a volunteer for night duty veterinary service. Here's an extract from our interview with him.

GUSZTÁV BALÁZS

– **You were born in Keszthely, but you've spent much more of your life in the distant town of Nyíradony. What was the connection between the two places?**

– Horses. My father used to breed horses at the western end of Lake Balaton and at the edge of the Nyírség region for quite a long time. Later on the horses were sold one after the other. We don't have any now, but I've always thought I wanted to work with these wonderful animals when I grow up.

– **When did you sit on a horse first?**

– Back when you don't even have memories. I can prove it with a photo where my sister and I are sitting on a

horse. I was four when my father started to teach me horse riding. I even competed in show jumping.

– **Were you admitted to the university on your first try?**

– Yes. I didn't even consider applying to any other school, even though I went to an English-German special programme in high school, instead of biology and chemistry. Of course, I did take the advanced level exam in these two subjects, too. I thought if I don't get admitted, I would go to Germany to ride horses and reapply next year.

– **Are you actively involved in organizing the university's social life?**

– I am a Student Council member, I'm in charge of international relations. I

do my best to cooperate with our foreign fellow students and their representatives. I do all kinds of things, I translate and interpret for them if necessary.

– How much do they need your help?

– If there's a bigger event, we certainly need to contact each other. I've been promoting close relations with them ever since I started working in the Student Council. In my experience, they are very happy when it works out and they can feel they belong to the same community, the alma mater, just like us. International students, perhaps partly because of their situation, tend to be more open. Sometimes the necessary activity is missing on our side.

– Do you have foreign friends?

– I play in the international volleyball team. Only two of the 24 members are Hungarian. We were resourceful enough to find the opportunity to practice even during the pandemic.

– Did you get to study abroad during your five years?

– Last September I spent a month at the clinic of the University of Veterinary Medicine Vienna. That was my summer practice. I worked in the small animal clinic for three weeks. I was assigned to anaesthesiology, but I was also able to arrange for some time with the horses. There were lots of vets at the clinic. They came from all over the world. I thought German would be the only language spoken there, but I hardly heard any German in fact, because 80% of the vets came from abroad, and some of them didn't even speak German at all.

– You, on the other hand, speak excellent English and German, I'm told by various sources. I'm sure they think so because you actively use your language skills.

– I have the advanced level certificate in English, but I only have the intermediate in German, unfortunately. I've been putting off the advanced exam for years, but maybe I can get to it now. It is a fact that I actively look for the opportunity to speak a foreign language. When I became a teaching assistant at the Anatomy department, I made no

"My next goal is to develop my French to a working level"

secret about it that I wanted to improve my German skills. I spent most of the two years in German practical classes, helping the students there. I always spent time where I could learn foreign languages, too. My next goal is to develop my French to a working level.

– What was your most memorable experience during your clinical studies?

– I've been working as a regular volunteer for duty veterinary service in Üllő for about three months. Thanks to the good relations I developed with the professionals there, I was allowed to do much more things than a student's tasks: I was trusted to do the daily monitoring of horses and taking their vitals. You have to monitor the patient's condition and if it changes for the worse, you must alert the vets. This way the horses are constantly monitored. I will always remember my first night on the veterinary emergency room, I can't even get it out of my head. The colic surgery of a famous Hungarian sport horse and stud began at 1 a.m. I stayed with him at the post-op stall until he got to his feet at 6 in the morning! Last summer a camel mare and her foal with a broken leg were brought in from a circus after midnight. That was an exciting case, too!

– Which area of veterinary medicine

are you the most interested in at the moment?

– Equine health. More specifically, lameness and the use of imaging diagnostics.

– How do you envision your future in the profession?

– I see several options, but none of them without horses. I used to consider working as a house call veterinarian, but now I imagine myself doing my job

at a clinic. I'd be happy to work as an associate of the university, too. I think I can get closer to that goal by participating in the one-year rotational internship programme where newly-graduated vets work for a salary in monthly or bimonthly rotations in different units of the clinic, such as internal medicine, surgery and imaging diagnostics. I definitely want to gain practical experience abroad as well.

– Your friends tell me you love travelling, too!

– I very much do! I've visited my sister and my friends in Italy many times. Interestingly enough, the best part of travelling for me is the journey itself. I love getting from one place to another. Sometimes getting there is better than being at your destination. Perhaps because I love flying. I have two dream destinations: Iceland and South Africa. I was invited to the southern tip of the exotic continent during the International Day.

– By a student?

Yes, a guy I play volleyball with. I asked him if they brought any alcoholic beverage with them. He said they couldn't unfortunately, because you can't really bring anything like that by air. He suggested to visit South Africa so they could treat me to some!

Career Day in the Student Center

23rd of March 2022

Our University organizes a lot of different events for its Hungarian and international students to give information about the job possibilities after graduation. Such event is the „Job fair“ which takes place each year in February. During the job fair several national and international veterinary employers, private veterinarians and clinics offer the chance for students to meet and talk to help them decide on their later jobs from the variety of possibilities.

MÍRA MÁNDOKI

There is another event, called the Career Day organized mainly for students in the international study program, but also open for Hungarian students during an afternoon session every year in March. This event is getting more and more popular among students and our alumni as well.

Social media is a great unofficial tool to track the graduated students' career. I keep contact with former students on social media and get some professional questions about cases as well. They also mention how they miss the university life, the atmosphere of our campus and the unforgettable times as students.

Why don't we use this opportunity? Why don't we offer the possibility for them to come back and talk about their life? This is how the idea of the Career Day was formed by me and the first Career Day took place in 2018. We invited 4-5 former students who finished in different years, came from different countries and work in different field of veterinary profession to share their thoughts about life and career. They could explain why they chose their field, what difficulties they faced, how did they find proper jobs for themselves, what could they use from their education and what advice would they give to our undergraduate students.

The idea was welcomed by several colleagues, the vice rector for international affairs, Professor **Tibor Bartha**, the head of the Students'

Office, **Péter Lessi** and his staff helped a lot to organize a successful event.

On the first Career Day in 2018, we invited **Martina Neidhart**, equine specialist from Switzerland who also works as chiropractic, uses acupuncture and other special methods as well; **Amelia Stevens** (UK), horse and farm animal specialist; **Bero Gehl** (Germany), who works in their family praxis; the French **Cecilé Yvon** from the research field and **Evelyn Coleman** (Ireland), a freshly graduated veterinarian.

In 2019, **Tretter Olga** (Hungary) talked about her experiences in small animal praxis. After graduation she started to work in a small Hungarian rural clinic and changed it soon to a busy small animal praxis in the UK. She was the first in Hungary to own an accredited cat friendly clinic and nowadays she is one of the bests in small animal dentistry. **Amelia Stevens**, who graduated in 2016, visited us again and explained why she changed from small animal praxis to equine and dairy cattle medicine. Our next speaker, **Pleva Dániel** (Hungary) chose teaching and research over clinical work. In that year **Dani** was still a PhD student at the Department of Food hygiene and introduced the students to the magical field of research. The fourth

speaker of the day was **Mark Hedberg** (Hungarian-American), who after graduation worked for 3 years in Saudi Arabia, several years in the UK, opened his own private praxis, but from 2018 worked as salesperson in a biotechnology firm.

As you can see, we could cover a wide range of veterinary work in the first two events, but there are always new ideas and new applicants. The Career day takes usually place in one of the biggest lecture halls to accommodate the large amount of interested students.

Career Day after Covid-19

Unfortunately, the Career Day was cancelled in 2020 and 2021 due to lockdown and the restrictions. So, we enthusiastically started the organization of this year's program.

As all the lecture halls were booked, we changed the location to the Students' Center where 70 people can fit. All the seats were taken quickly which might be because of the wine tasting we organized afterwards.

This year Prof. **Bartha Tibor**, the vice rector for international affairs opened the Career Day. He emphasized the importance of such event and greeted the alumni who were happy to come

back for a day. I chaired the evening, introduced all the guests, and moderated the Q&A sessions.

Firstly, **Alix Wieland** (Germany) spoke about her own small animal clinic, which is led by her from 2017, right after her graduation. She showed her clinic virtually, talked about the case numbers, the ratio of patient species and the important equipment. She highlighted the importance of the friendships bound during university years. She explained about a network of the German graduates who finished at this university and how they maintain a "hot line" for difficult cases where they help each other. They support each other also that way that the farm animal vets treat the sick horse, swine, and cattle in her neighborhood, but send the small animal cases to her clinic from their clientele. This way they offer fast and professional service to all species, not only belonging to their expertise.

The second speaker of the evening was **Catherine Hauw** (France) who had an adventurous life already during her university years. She studied in an international school in Paris, then she did a neurobiology degree in Canada. After these she came to our university in Budapest because she wanted to be somewhere where she would be in an international setting. Throughout her studies

she travelled to intern in India with snow leopards and red pandas, and in Australia and Thailand in zoos and wildlife rehabilitation centers. Catherine then went for a rotating internship in surgery and exotics in Italy and worked for a year in an exotics and small animal hospital in the UK. She left to volunteer as a wildlife vet in South Africa and started producing wildlife documentaries. She travels a lot till now because she works mainly but not exclusively with large cats. She explained in detail how the students can find good placements for their practicals or 11th semester, how they can

contact zoos, national or international safari parks. She also talked about the American NAVLE exam and how the students can prepare in the best way for it. She accented the tricks of the decision making in general (such as, list the pros and cons, have self-recognition, know what you expect from the future job and/or workplace). She also drew the attention of the students to the large number of veterinary jobs offered and to minimize the compromise when choosing their job.

Juhász Thomas was the third guest. He is half Hungarian - half American, so he speaks Hungarian. Thomas graduated in 2021, but he already had an MSc degree in Environmental Sciences and policy. He is now a Marie Curie PhD student in zoology. He considers himself aquatic veterinarian. He is a member of World Aquatic Veterinary Medical Association (WAVMA). He has 10 years of

and she is a member of the European Association of Zoo and Wildlife Veterinarians from 2012. She is the vet of the Budakeszi Vadaspark (Budakeszi wildlife park).

*

The students were very much interested in the different CVs of our guests, they asked a lot of questions not only after each lecture but also during the wine tasting. Besides the tricky blind tasting smart games were organized by the invited company. The success of the event was obvious as we could barely finish the discussion reaching the closing time. All the feedback were pretty good from the students and from the invited guest as well.

Students during their studies see problems at the university, feel sometimes left out or experience unfairness. Some even vent these. Based on the stories of our alumni it turns out that such problems occur

everywhere in life, they face even more severe problems after graduation. During the Career Day we can all see on the passionate faces of our former students that the problems fade away and they keep the good memories only. As students they might suffered from early morning midterms, but by

now they are aware of the unpleasant schedule of a veterinarian...

*

We started to organize next year's Career Day as we have already have 5 applicants for the event who want to share their story with the students and try to find an excuse to visit the campus again. The Career Day will be held on 22nd of March 2023 with the traditional wine tasting. I do not want to let out too much information, but our guests will come from different fields such as state veterinarian, ICU, and exotic specialist. Looking forward to it!

experience as an endangered species biologist. He is a veterinarian and researching student with lumpfish, sea urchin, European black sea cucumber, and wrasse species in Bantry, Ireland. He highlighted the endless possibilities of health management of fish and other aquatic species used for food.

The last speaker was **Sós-Koroknai Viktória**, veterinarian and a mother of two kids. She studied zoology at the University Guelph, Canada. She graduated in Budapest in 2013. She finished her Canadian equivalency exams in 2016. Her PhD defence was in 2020. Viki works at the Budapest Zoo,

The 25th Graz conference was held at our university (UVMB)

The Graz conference on human and veterinary medical education is known from 1995, with the aim to improve and modernize the medical teaching for both human and veterinary doctors. The conference has a theme each year. Last year, although it was online, the teaching of life skills was discussed with speakers from all over the world. This April the use of the artificial intelligence (AI), the digital technologies (DT) and the virtual/augmented reality (VR/AR) was in focus. This topic is cutting edge and highly trending in veterinary and medical education. The invited speakers were either veterinary or medical educators.

MÍRA MÁNDOKI, ISTVÁN TÓTH

On Thursday, 21st of April, after the opening words of **Prof. Tibor Bartha**, vice-rector of the university, two keynote lectures followed by **Andrew Maccabe** (USA) and **Pierre Lekeux** (Belgium). Dr. Andrew T. Maccabe, the Chief Executive Officer of the American Association of Veterinary Medical Colleges (AAVMC) summarized the future of the veterinary education; talking about telemedicine, robotics, personalized learning and highlighted the positive effect of periodic accreditation process of medical establishments. Prof. Lekeux, the director of European System of Evaluation of Veterinary Training (ESEVT/EAEVE) emphasized the effect of digital technologies (DT) and artificial intelligence (AI) on veterinary training. He divided his speech about modern technologies into two main points: improvement of veterinary teaching by introducing DT/AI, on the other hand he underlined the importance of preparation of the students to the use of DT/AI in their everyday routine.

The next session contained short lectures about the use of AI/DT/VR/AR. **Gyula Balka**, associate professor (UVMB, Pathology) summarized the possibilities of the 3DHistech slide scanner in teaching, research, consultation, and diagnostic work. **Lilla**

Prof. János Kollár, clinical and mental health psychologist

Dénes, research fellow (UVMB, Pathology) showed the function and operation of the Swinostics, which is a portable diagnostic tool in swine herd management developed in the frame of a European Union project. **Szabolcs Budaházy**, manager (ARWorks) explained the possible use of VR/AR in medical teaching and his firm allowed us to try these oculus tools during an onsite demo.

After lunch, **Prof. János Kollár**, clinical and mental health psychologist (SU, Institute of Behavioural Sciences) explained his study about using immersive virtual reality (VR) for changing the attitude of medical students in a positive way towards people living with dementia. The next session was about 3D anatomy. **Taimur Alavi** (founder of „ivalalearn.com“) described the use of digital reconstruction and educational technologies to improve access to and the quality of supplemental anatomical teaching materials. He talked about the different methods, software, and approaches generating the 3D training. **Czeibert Kálmán**, veterinarian (LimesVet Ltd.) demonstrated the role of 3D modelling in veterinary teaching and clinical reconstruction procedures

with spectacular illustrations. During coffee break the participants could look at the posters to be presented later in the evening on a TV screen and watch slideshows from previous Graz conferences. For the upcoming lecture we walked to the Zimmermann lecture hall of the Anatomy department, where **László Zoltán Reinitz**, senior lecturer (UVMB, Department of Anatomy and Histology) held a live demonstration with the 3D projector of the Anatomy. All participants, medical and veterinary educators enjoyed the experience of using 3D glasses to better understand the anatomical structures.

After this lecture we invited our Hungarian and international guests to visit the magnificent campus of the university. **Anna Szilasi**, senior lecturer (UVMB, Pathology) guided the participants interested through the buildings, along the park and to the small animal clinic while talking about the past, present and future of our university.

From 6 pm, under the motto „In VIN veritas“ a “posterparty” combined with a wine tasting started that was sponsored by the Veterinary Information Network (VIN). The authors of the posters introduced their research with a glass of wine in their hands standing in front of

their digital posters. The atmosphere of the event was very nice, and all the participants noted the outstanding way of presenting posters.

During first session on Friday morning **Renate Weller** (Canada), **Sarah Baillie** (UK), **Evelyn Steinberg** (Austria) and **Lucy Murray** (UK) presented their lectures online, as due to different reasons (distance, overlapping program or even Covid positivity) they could not be with us in person. Renate Weller (the dean of the Faculty of Veterinary Medicine at the Calgary University) highlighted the advantage of using low-cost digital solutions in veterinary education besides the expensive digital tools. Sarah Baillie (Professor emeritus at the Bristol Veterinary University) explained the strengths of the flipped classroom approach based on the behavioral changes due to the pandemics. She emphasized the importance of balance between blending, innovation, pedagogy and evidence. Evelyn Steinberg, psychologist (researcher at Vetmeduni Vienna) talked about self-regulated learning in technology enhanced medical education. This lecture raised the interest of the participants and Evelyn got a lot of questions after her talk. Lucy

Colleagues from the University of Veterinary and Pharmaceutical Sciences Brno (Czech Republic)

Murray (ADInstruments) presented the electronic teaching portfolio of her firm featuring the new pedagogical ways for teaching modern students.

In the afternoon, **Alessandra de Cesare** (Italy) and **Alessandro Seguino** (UK) introduced us to the virtual slaughterhouse program project which was designed to teach special topics of food hygiene in Bologna. After their lecture they guided us through virtually with a demo where we experienced all

the gamification effects students find during studying for their exam. **András Dávid Nagy**, associate professor (University of Pécs, Medical School, Anatomy) who is interested in understanding and preserving old European traditions of teaching and learning medicine, discussed if it is possible to preserve both the high quality and prestige of content delivery while increasing the engagement of students in more thinking activities for skills development. **Cécile Yvon** (Vet-AI.com, head of Clinical Unit), our graduate from 2014, showed a digital platform which can be used for an early diagnosis and explained the advantages of telemedicine and AI for improved welfare and for the future of veterinary care. The last speaker of the day, **Balázs Gerics** (Vetmeduni Vienna, Anatomy) explained the possibilities in blended learning stating that it is more than a combination of in-person and online learning.

During Gala dinner besides eating the amazing food, new friendships were bound, nice discussions took place and professional collaborations were built. Soon it was 10 pm when we had to leave, so we encouraged the participants to either continue the chats

elsewhere or save their thoughts until next morning.

On Saturday we had the "VIN Europe" morning (Veterinary Information Network, VIN) with a set of nice presentations. **Márton Balogh**, fellow researcher

(UVMB, Department and Clinic of Internal Medicine) introduced some functions and features of VIN. Soon it was clear that the modules seen in his lecture represent the tip of an iceberg. In the next two lectures **Stijn Niessen** (VIN.com) honorary professor in Internal Medicine at the Royal Veterinary College talked about the AI-driven disease prediction and explained the virtual internship system of VIN.

The last event of the conference was a

panel discussion about the future of medical and veterinary education based on the lectures of the conference led by **Bertalan Péter Farkas** (Tempus Public Foundation). Members of the round table discussion were Andrew Maccabe, Tibor Bartha, Márton Balogh and András Dávid Nagy. Closing words were addressed to the on site and online audience by Vice rector Tibor Bartha.

The CV-s of the speakers, the recorded lectures and the outlines of the talks can be found on the website of the event (graco2022.univet.hu).

During the 3-day-long conference around 100 people participated each day, and 20 to 25 people followed the lectures online thanks to **Anna Papp** (IT Unit) who constantly observed the streaming and kept off any technical problems. We would like to thank the Rector that the event was hosted in the Aula, the main hall of the University which gives a special dignity to the conference. The university staff helped a lot by arranging the hall according to our needs. According to feedbacks received the participants were impressed by the quality of the presentations and the very friendly environment our team created, they also were amazed by the campus of our university and found the conference very useful. We were happy to see that some of our local colleagues also joined the conference to listen to some lectures as there were excellent thought-provoking presentations. Few students also appeared despite the busy programs of the parallel ongoing Equus days.

The whole event was very cheerful and familiar, we gained a lot of new ideas, experiences and made new friends from all over the world.

"Project no. MEC_SZ 141451 has been implemented with the support provided by the Ministry of Innovation and Technology of Hungary from the National Research, Development and Innovation Fund, financed under the MECENATÚRA MEC_SZ_21 funding scheme."

B
A
L
L
A
G
Á
S

